

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 2 • februari 2000

*Milieu 2000 nodigt
u uit....*

Clubweekend-week

Interview: Hans Hoek

Constant-Bericht

Het egeltje Joris

Onze Winterserie

*een sponsor aan het
woord*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven*
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

- ✧ -

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
 Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 email: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495 - 450325
 fax 0495 - 450327
 email: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
 5469 GJ Keldonk
 ☎0413-211978
 email: vwb@IAEhv.nl
 #

Penningmeester:

Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Vacant

Wij zien uit naar:

**Dame of heer die zich met ons
 wil inzetten voor OLAT en de
 wandelsport....bent u dat?**
 #

Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws februari 2000

Van de Voorzitter: Grenzeloze Grandioze	4
Ledenadministratie: mutaties	5
: Onze jarigen	
Bestuursmelding: aanmelden medewerkersdag	6
Milieu 2000 nodigt u uit	
Interview met: Hans Hoek	8
Wandelwegen: Hertog Hendrikpad in de schijnwerper	11
Dagelijks te bewandelen wandelroutes	12
Beroep als een roeping en een mooie wandelroute <i>Theo Tromp</i>	
Voettochten naar Rome <i>Cor Broerse</i>	13
Wandelaar op het Graaf van Hornepad (slot) <i>Ad van Asten</i>	
Clubreizen: Wandelweekend en wandelweek in september	16
Programma 2000	17
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	17
Mededeling betreffende organisatie	
Uitdaging aan alle sportieve wandelaars bij OLAT	18
Sectie Lange Afstand en Prestatie programma	
Programma snelwandelen en uitslag prestatiewandeling Zaandam	19
Trainingsweekend Wintelre	
Wandelvaria: OLAT op de digitale wandelweg	20
Wandelen op Dinsdag	
Tien dagen IVV-wandelen in augustus	
OLAT op de Vakantie-Anders-Beurs in Nijmegen	21
Verkeersviaduct over Skagerak	
Wandelprestatiekrans	
Bladeren in nagekomen post	
Het Egeltje Joris <i>Lies Wesseling</i>	22
Eerste tocht van RS80 in 2000 <i>Peter v/d Ven</i>	23
Eerste WS78 tocht in het derde Millennium <i>Coos en Henri</i>	24
2° Winterwandeling OLAT <i>Piet Royackers</i>	26
Winterserie Griendtsveen <i>Andre Loos</i>	27
Constant- <i>Bericht</i> twee wandelimpresies aan de hand van <i>Constant Dedel</i>	
Tweedaagse NS wandeltocht Mookerhei <i>Toon van Wordragen</i>	29
OLAT wandelt bij Rips millennium in <i>AvA</i>	
Ik zou graag een 21e eeuwse Pelgrim willen zijn: <i>de Noordoost-polder Plus de Groot</i>	30
De recreatieve wandelkalender en onze eigen OLAT winterserie	32-33
Een sponsor aan het woord: Stichting RWB wandelvakanties	
Advertentie pagina	34
Foto voorkaft: Impressie wintertocht bij Griendtsveen met Henk Plasman	
foto's: Peter v/d Ven, Toon van Wordragen, AvA	

<p>Ledenadministratie en Clubreizen:</p> <p>Theo Tromp Daelenbroek 32 6002 VN Weert ☎0495-450325 fax -450327</p> <p>gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p>Boetiek: Mia Dielesen ☎040-2552742 Wandelgidsen: Francien van de Laar ☎0499-471298 Startbureau: Jos van den Bersselaar Parkoersen: Ad Verbakel</p>	<p>Kempische Wandeldagen: Jos van den Bersselaar ☎ 040-2524404</p> <p>secretariaat KWD: Tineke de Kort ☎0492-382713</p> <p>Lange afst.-Prest.-Snelwand.: Theo Tromp</p>	<p>OLAT-verzorging: Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422 Vierdaagse Nijmegen: Regina Martens Esther v/d Velden Hein Lenders</p> <p>Public Relations: Toon van Wordragen</p>
--	--	---	---

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎ / Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**

Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:

Lies Wesseling

Bijdrage snelwandelen:

Philip Krul/RWV

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 17 februari 2000
(voor plaatsing in het
maartnummer)

OLAT-Nieuws verschijnt
maximaal 11 keer per jaar.
Het volgende nummer komt
uit op 10 maart

OLAT-WEBsite:
www.wandel-olat.org/

Van de Voorzitter

Grenzeloze Grandioze

Het is inmiddels een beetje rustiger geworden, de drukke feestdagen liggen alweer ruim een maand achter ons. Het zal u ook niet verbazen wanneer ik in dit voorwoord de eer laat aan enkele cijfers die tot de verbeelding spreken. Bij de Grenzeloze Tocht in Luyksgestel, die we samen met Milieu 2000 uit Lommel organiseerden, hadden we maar liefst 1013 wandelaars aan de OLAT-zijde en 1479 aan de kant van Milieu 2000. Dank voor de inzet aan alle vrijwilligers die hebben meegewerkt om dit wandelevenement te doen slagen..

Dinsdag 11 januari ben ik eens een kijkje gaan nemen bij onze dinsdag wandelaars en ben met het groepje - wat zeg ik: het groepje, ze waren maar liefst met 25 personen - gaan wandelen.

Deze dinsdag wandelingen zijn door Theo Tromp en Karin Gorissen bedacht. De organisatoren vertelden mij, dat ze precies om 10 uur zouden vertrekken, maar op deze dinsdag werd het door omstandigheden wat later. Els en haar medereizigers werden op het NS-station in Eindhoven foutief geïnformeerd en misten daardoor de trein. Om 10 over 10 werd er besloten om toch maar te vertrekken onder leiding van Joop, die had namelijk ook een routebeschrijving van de vandaag te wandelen etappe bij zich. De wandeling ging richting Lennisheuvel alwaar we na aankomst bij een manege een kop koffie zijn gaan drinken. Hier werden we ingehaald door de groep reizigers die te laat aan de start waren. De groep was nu compleet. We zijn hierna richting Liempde gewandeld en hebben daar onze lunchpauze gehouden. Nadat iedereen met z'n natje en droogje klaar was en we de tijd genomen hadden om met elkaar van gedachten te wisselen zijn we verder gegaan in de richting Casteren / Olland om daarna via een andere weg terug te wandelen richting Boxtel. Bij Café "De Oude Ketting" namen we onder het genot van een 'glaasje drinken' afscheid van elkaar. Mijn ervaring met deze dinsdag wandelgroep is dat het een heel mooie, gezonde en gezellige vorm van vrijetijdsbesteding is. Ik heb er van genoten en ik hoop dat Els, Truus, Chris en Jos nog een lange tijd door willen gaan met het organiseren van deze tochten voor de dinsdag wandelaars. BEDANKT.

Afgelopen zondag 16 januari hebben we alweer onze 3^e winterserietocht georganiseerd in Rips en we mogen terugzien op een zeer geslaagde wandeling. Er hebben ruim 700 wandelaars aan deelgenomen en wat nog het belangrijkste is: **de wandelaars waren vol lof over de route, de verzorging en de ontvangst.** Alle medewerkers bedankt voor jullie inzet.

Tot een volgende keer, met vriendelijke wandelgroeten
Marinus van Roosmalen, voorzitter

LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT
 ☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Adreswijziging

Piet Timmermans woordt: Bospoort 19, 5521 CK EERSEL
 Ben Smeenck woordt: Ruysdaelstraat 22-C 3141 HP MAASSLUIS

Aanmeldingen

Berrie Nijjens Albert Schweitzerstraat 10 5751 MA DEURNE 13-02-1959
 Hans en Leny Stienen Prof. Schermershornlaan 23 5707 KG HELMOND 19-04-1949/28-03-1942
 Marjan Verhees Hogebrug 3 5757 RS LIESEL 05-03-1961
 Hannie Klumpkens Gen. Coenderslaan 61 5623 LV EINDHOVEN

Nieuw abonnement:

Wandelspororganisatie Nederland Twijnerstraat 43 7481 KK HAAKSBERGEN

Aangenomen:

Conny Nakken 6002 VN Weert Theo van Hamond 5491 HB St.-Oedenrode
 Nancy Buckx 6121 XB Born Jet van den Bersselaar 5615 DA Eindhoven
 Anneke van Ooijen 5616 RP Eindhoven Christa Prins 3027 GC Rotterdam
 Jan van Boerdonk 5491 KN St.-Oedenrode

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

februari

15	Carina Reker	Eindhoven
	Gitta Bod-Truijens	Zeist
	Piet Royakker	Nuenen
	Toon van Wordragen	Weert
16	Ger Schloesser	Eindhoven
	Frank Koster	Hilversum
17	Ad van der Waal	Bergen op Zoom
18	Harry Bakkers	Den Bosch
	Joke Hensen-Bertens	Tilburg
	Gerrit Makkink	Eefde
20	Sjef van de Berg	Budel
21	Hans Bontekoe	Den Bosch
	Jo Promper-van Beurden	Helmond
	Henny van Megen	Opheusden
	Clasine van Veldhoven	Boekel
22	Corry van Eeten-van Burgt	Son
	Anne Radder	Poortugaal
	Loek Labout	Amsterdam
	Jan van Berkel	Erp
23	Chris Sluijter	Eindhoven
	Conny Nakken	Weert
	Ria Zijlmans-van Broekhoven	Kaatsheuvel
	Ger Dietvorst	Veldhoven
	Sjaan Selten-van Diepenbeek	Mill
	Gonnie Kesseler	Son
24	Servee Derks	Leiden
25	Niels Martens	Rijsbergen

	Theo Tromp	Weert
27	Ellie Perham	Eindhoven
	Harrie Rooijmans	Nuenen
28	Theo Klanke	Heeze
29	Ton Schenkelaars	Veldhoven
maart		
2	Jan Kastelijn	Geldrop
	Peter Otten	Roermond
	Gerda Chandler	Oss
	Anneke Helder-Verlinde	Delft
	Herman Dekker	Eindhoven
3	Minea Westerman	Eindhoven
4	Hans Sweere	Eindhoven
5	Marjan Verhees	Liessel
7	Maria Koetje	Eindhoven
8	Bert Quaadgras	Den Haag
9	Frans Mostert	Maassluis
10	Rob Vaessens	Amstelveen
	Tonnie de Boer-Weeda	Asten-Ommel
	Maria Kuiper-v/d Bersselaar	Eindhoven
	Jan Ronner	Utrecht
11	Paul Verschoor	Oss
12	Pieta van Boxmeer	Boekel
14	Nelly van Rijsingen	Eindhoven
15	Katja Zijlmans	Kaatsheuvel
	Jaap Blanken	Veldhoven

Aanmelden deelname medewerkersdag op 3 juni

Op zaterdag 3 juni 2000 zal er een medewerkersdag gehouden worden. Waarheen is nog een verrassing en dat blijft het misschien wel tot de dag zelf. Maar het zal in ieder geval een dag worden waar men later met plezier aan terug denkt.. Mogelijk wordt er weer een kleine bijdrage voor de kosten gevraagd. Het zal een bustocht worden met een excursie en natuurlijk een kleine vrijblijvende wandeling. Onderweg wordt er natuurlijk ook voor een hapje en drankje gezorgd.

We vertrekken zaterdag 3 juni rond 08.00 uur vanaf het station Eindhoven. Medewerkers aan onze OLAT- evenementen tijdens de seizoenen 1999 en 2000 kunnen zich melden bij Toon van Wordragen. Bij de opgave aangeven aan welke activiteiten medewerking is gegeven. Men ontvangt dan in de maand mei de gegevens en opstaptijden thuis. **Aanmelden bij: Toon van Wordragen**

J. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775

33e Winterserie OLAT 4e tocht zondag 20 februari 2000

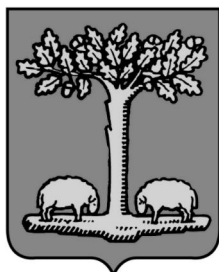
Café-zaal "Den Beer"

Dorpsstraat 77

ROSMALEN

<u>Afstand</u>	<u>starttijden</u>	<u>niet leden</u>	<u>OLAT-leden</u> (op vertoon lidmaatschapskaart)
40 en 30 km	8.30 - 10.00 uur	f 5,50	f 3,50
20 km	9.30 - 10.00 uur	4,50	2,50
15 en 10 km	9.30 - 13.00 uur	3,50	1,50

MILIEU 2000 LOMMEL NODIGT U UIT

Voor de wandelclub Milieu 2000 uit Lommel gaat op **zondag 27 februari 2000** een droom in vervulling. 20 jaar lang is er in alle stilte naarstig gewerkt om van een bescheiden clubje te groeien naar een vereniging die haar mannetje kan staan. Dit is zeker niet bedoeld als grootspraak omdat Milieu 2000 altijd bescheiden zal blijven, ook al hoopt men dankzij een onverzettelijke dosis moed, zelfvertrouwen en de hulp van een gemotiveerde stad gans wandelminnend Vlaanderen aan haar voeten te krijgen.

Door zijn 102 km² uitgestrektheid van heide en bossen is Lommel een reservaat van rust en stilte. Daarachter schuilt een bruisend middenstandsleven, bloeit de economie en zijn er talrijke verenigingsinitiatieven. De stad Lommel is gastvrij en heeft een groot hart!

Door zijn uitgestrektheid domineert Lommel de noordwestelijke hoek van de provincie Limburg, grenst aan Nederland en de provincie Antwerpen. In de sporen van de Teutenhandel, bloeiend tussen de 17^e en de 18^e eeuw vinden vandaag de dag Lommelse producten nog steeds hun weg over gans de wereld.

Lommel is nog meer! Traditioneel gastvrij, is het uitgegroeid tot een toeristische stad, waar een vijfsterren-bungalowpark, mooie campings, hotels en restaurants de gasten met trots verwennen. Maar Lommel blijft bovenal landelijke schoonheid met z'n bijna eindeloos uitgestrekte bossen en heide. De zandduinen, de verlaten zandputten en de stilte van de vloeiveiden met kristalhelder water en wild begroeide oevers, zijn adembenemend mooi. Lommel is het zo kwetsbare schuiloord van honderden vogelsoorten en van reeën en vossen... Lommel, mooie en gastvrije stad, waar het fijn is om te wandelen, waar de tijd zo onmerkbaar heeft stilgestaan en waar het leven zo bruisend kan zijn.

De wandelclub Milieu 2000 zal alle middelen aanwenden om het verblijf van de wandelaars zo aantrekkelijk mogelijk te maken. De bereikbaarheid van de startplaats, die overigens gelegen is in het hart van de stad, zal vanaf de N71 Overpelt-Lommel-Mol aangegeven

worden door de overbekende VWF richtingaanwijzers (witte kunststof borden met rode opdruk). De auto's krijgen hun standje op het Hertog Janplein (1500 parkeerplaatsen). Voor deelnemers die toekomen met het openbaar vervoer is er een gratis pendeldienst tussen het sta-

tion en startlocatie. Om veiligheidsredenen en de aantrekkelijkheid van stadscentrum te bewaren wordt dit gedeelte verkeersvrij gehouden. Aanbevolen zijn enkele merkwaardige gebouwen o.a. het raadhuis (vroeger gemeentehuis), het VVV-kantoor, het Teutenbeeld,

de Sociëteit (nu taverne), café 'de Kroon' (oudste nog bestaande Lommelse herberg), de Sint-Pietersbandenkerk (met zijn adembenemende rijkdom aan glasramen en waar in 2000 een grote beiaard zal worden geïnstalleerd) en het schitterend museum Kempenland (geschiedenis over de Teuten e.a.). Het museum zal trouwens op de Nationale Wandeldag opengesteld zijn tussen 10 en 17 uur. Door middel van richtingaanwijzers en de hulp van een aantal stewards bereikt men de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs en het Sint-Jozefscollege. Hierin zijn alle locaties gelegen (inschrijvingen, secretariaat, bewaring bagage, aankomst, verbruikerslokalen, animatie (die in een straal van 2 km op radio zal kunnen worden beluisterd), Rood Kruis, VWF-infostand). Voor de folders en het aanbrenge van affiches zal er een

Afstanden	starttijden
42 km	7.00 - 11.00 uur
30 km	7.00 - 12.00 uur
20 km	7.00 - 13.00 uur
15-10-5 km	7.00 - 15.00 uur

inschrijving f 2.00

Sluitingstijd 18.00 uur

Verdere info: ☎003211540468

Scholengemeenschap Mudakkers 25
3920 Lommel-Centrum

speciaal lokaal ter beschikking zijn. De scholen verbieden een wildgroei van deze propaganda, we smeken de clubs hier a.u.b. rekening mee te houden!

De afstanden en het parkoers.

Om de drukte weg te nemen heeft Milieu 2000 beslist zoveel en zo

snel mogelijk aan spreiding van de wandelafstanden te doen. De trajecten van 4 en 7 kilometer domineren het gehucht 'Heide', het typeert de streek als pascua (1497) 'weideplaats met heidebegroeiing'. De Heide ontwikkelde zich in de loop der jaren tot een afzonderlijke buurtgemeenschap. Veel stukken uit het ruwe landschap hebben de tand des tijds niet overleefd. De wandeling loodst de deelnemers mee doorheen de evolutie van dit vredig volkse gehucht. Een ruime rustpost halverwege zorgt voor wat verpozing. De kleinste afstand van 4 km is geschikt voor mindervaliden.

De 10 km zoekt zich een weg doorheen het Wijerken. Wijer betekent zoveel als, afdamming van het water. In en rond de Kempense dorpen van weleer lagen niet enkel vennen maar ook tientallen wijers of visvijvers. Boeren damden vele plaatsen rondom beken of lopen af om zich door middel van vis te voorzien in het levensonderhoud. Het buurtschap Wijerken ontstond rond deze veel aangelegde visvijvers. Momenteel is er in Lommel, zoals elders, van deze wijers nog zelden een spoor terug te vinden. Ze werden na verloop van tijd vervangen door bouw- en hooiland maar vooral ook door enorme bossen. De wandelaars kunnen in putje winter hier de mooiste dingen beleven, zalig zwerven doorheen een groene smaragd met af en toe op een hoge heuveltop een weids uitzicht over de stuifzanden van de Lommelse Sahara. Enig!

De 15 km krijgt wellicht een primeur voor Europa! Men bouwt op dit ogenblik nog aan een hangbrug over het Maas-Scheldekanaal die de natuurgebieden Blekerheide, Riebossenheide en Nieuwe Koop met mekaar zullen verbinden. Samen met alle wandelaars duimt Milieu 2000 dat de inhuldiging kan en zal gebeuren tijdens de Nationale VWF Wandeldag. Wandelaars die deelnemen aan de 15 km krij-

gen de gelegenheid zeldzame maar ook uiterst kwetsbare natuurgebieden te bewandelen. Het is een streek waar vroegere plunderaars bij het arme huttenvolk lelijk huis hielden en waarover de wreedste verhalen werden verteld. Meestal zijn de namen van de heidegebieden zogenaamde 'fantasiename' die op geen enkel (Lommels) historisch gegeven berusten. De 15 en 10 km ontmoeten mekaar heel eventjes om te verpozen in een gezellige rustpost.

De langere afstanden over 20 - 30 en 42 km passeren al snel de Groote Hoef, een oude abdijhoeve uit 990, de wieg van Lommel! De schuur, het woonstalhuis en de schaapskooi staan er nog als vandoos (geklasseerd monument). Hun wegen leiden daarna naar het meest bekende en bejubelde wandelparadijs 'Het Kattenbos'. Daar treft men een andere contrasterende reliëfvorming van zandig Lommel aan, bij de lange keten vijvertjes tussen de bosheuvels.

Die verlaten zandputten vormen, samen met monumentale eigenaardig gegroeide dennen, een merkwaardig wandelpark.

Om op adem te komen is er een rustpost voorzien in de totaal vernieuwde feestzaal: 'het Kloosterhof'.

De 30 en 42 km zetten van hieruit hun weg verder langs de boven alles uittorende windmolen van Kattenbos of Leyssensmolen (1809) naar het indrukwekkend 16 ha groot Duits militair kerkhof (20.000 kruisen voor dubbel zoveel gesneuvelden). Wie deze initiatie achter de rug heeft wandelt door de Katterijen (in de late zomer bloeit er overweldigend de purperen heide) naar Gelderhorsten. Dit, tussen de Kattenbossenheide en de Maai van Kerkhoven gelegen, heidegebied draagt een oude naam,

die zowel historisch als geografisch interessant is. Het eerste deel herinnert aan de strooptochten van Gelderse troepen. Het tweede deel van de naam, **horst**, staat in verband met het reliëf, namelijk met de hogere ligging van dit gebied. In de Kempen is een **horst** 'een stuk hogere heidegrond'. Wanneer de wandelaars hebben ervaren hoe het *stuck groese genaemt den gelders horst* er uitziet mogen zij gaan rusten in een feestzaal die heel toepasselijk de naam kreeg 'den Horst'.

De deelnemers aan de 42 km maken een ommetje langsheen de Maai. In de Kempen is deze naam wellicht nergens zo verspreid als in

Lommel. Veel Lommelaren staken hier plaggen en 'klot' uit de moerassige delen om te gebruiken als brandstof. De gemeente verbood in 1843 zelfs loslopende kuddes vee toe te laten uit vrees dat zij deze beste moergrond zouden beschadigen. Na een tweede maal zaal den Horst bezocht te hebben keren zowel de 42 als de 30 km via de Kattenbosserheide op hun stappen terug. Zij vervoegen bij de rustpost in zaal PROVIL hun collega's van de 20 km die inmiddels ook van het gelijknamige bos- en heidegebied mochten proeven.

Langzaam komt men terug in de woonzones en maken we van de gelegenheid gebruik om doorheen

en langs het gloednieuw aangelegde park en gerenoveerde 'Burgemeestershuis' te stappen (inhuldiging dateert van 9 juli 1999).

Tot slot gaat het nu over goed begaanbare paden terug richting aankomst.

De wandelclub Milieu 2000 Lommel vzw, de stuurgroep Nationale Wandeldag, de stad Lommel en het gastvrije 'Teutenvolk' heten op **27 februari** alle wandelaars van harte welkom en wensen hen als bezoeker een aangenaam dagverblijf.

(Frans Smets, voorzitter WSV Milieu 2000 Lommel vzw)

GERUISLOOS LANGE AFSTAND INTERVIEW MET HANS HOEK

Vragensteller: Peter van de Ven (een dialoog tussen twee computers)

1. *Hoe ben je lid van OLAT geworden?*

Hoe ik lid ben geworden, dat is eigenlijk wel wat lang geleden. Theo Tromp wist mij onlangs te vertellen dat het 18 jaar geleden was.

En als mijn geheugen mij niet in de steek laat zei Theo toen zoiets als: "jij bent vanaf nu OLAT lid", waarop ik heb gezegd: "stuur de acceptgirokaart maar", hetgeen dus gebeurde.

Overigens heeft St. Nicolaas zich jaren geleden ook als lid aangemeld. Dit nadat hij een acceptgirokaart van OLAT mocht ontvangen. Hij deed dat door storting op het Eindhovens postkantoor van het bedrag van f 0,05 zegge VIJF CENT (het bedrag vermeld op de acceptgirokaart) i.v.m. "Lidmaatschap Super A.O.W." (de omschrijving van de acceptgirokaart). De goedheilige heeft, omdat hij niet over een bank- of girorekening beschikte, de toenmalige stortingskosten zijnde f 2,50 ook nog betaald

2. *Je hebt soms heel speciale rollen gehad / functies bekleed bij OLAT-tochten. Kun je daar iets over vertellen?*

Soms komt ineens, door het een of het ander, een mens op een heel simpel idee.

Toen had OLAT nog geen "OLAT-PIJLEN" maar werd er op meerdere manieren gepijld.

Op een zekere keer waren de pijlen erg klein en erg rood en slechts van rechtdoorgaande soort, die dan naar de juiste richting wezen.

Regelmatig heb ik toen op die bewuste tocht de pijlen pas op het laatste moment gevonden.

De Sparretrippers uit Lanaken hadden toen op hun 'Sparrentrip' - een tweedaagse wandeling - wel een duidelijke pijl. Die waren echter ook slechts van het rechtdoorgaande soort. Die heb ik toen 'gekopieerd', en heb als aanpassing de pijl "het hoekje" om laten gaan voor links- of rechtsaf.

Ik had nooit kunnen beseffen dat die, volgens mij simpele wijziging, zo'n succes zou hebben.

Ook heb ik voor OLAT wat keren op de 'verzorgingpost' gestaan. Waaronder een keer met 'heldere erwtensoep' omdat een ingrediënt, een soort pasta wat de soep moest binden, op een andere post was uitgeladen.

Ondanks dat, zo meldden de wandelaars ons, smaakte de soep goed. Ook is het gebeurd dat er een geheel opgestelde OLAT verzorgingpost aan de rand van de heide klaar stond om het vuur aan te steken. Echter niemand op de post was roker en lucifers of aanstekers waren niet meegekomen. Gelukkig kwam er een echtpaar op z'n zondags gekleed langs gelopen, die konden hun pakje lucifers wel missen, zodat de eerste wandelaar toch op tijd zijn warme koffie krijgen kon.

Pijlen ophangen, dat deed ik ook wel eens. Jan v/d Ven, jammer hè, dat die platte kar weg was toen jij die pijl bij die dikke boom moest afhaken. Hij stond nog wel tegen die boom toen ik de pijl behoorlijk hoog ophing.

3. *Hans, de laatste jaren zeg je telkens dat je je lidmaatschap van OLAT gaat opzeggen..Toch is er een "stille kracht", waar-*

door je die acceptgirokaart toch weer invult Heb je daar een verklaring voor?

Dat lidmaatschap. Ja, ik kom minder in Noord Brabant. OLAT zoekt meer plaatsen op die moeilijker of geheel niet met het openbaar vervoer bereikbaar zijn. Ik doe eigenlijk niets meer voor OLAT. En ik heb iets tegen een 'Papieren Lidmaatschap'. Ook omdat ik nu al wat jaartjes lid ben bij een andere vereniging en 'een knecht nu eenmaal geen twee heren kan dienen', had ik mij een paar jaar geleden voorgenomen om het lidmaatschap van OLAT op te zeggen.

Maar ja een mens kan gemakzuchtig en lui zijn, maar wil wel aan zijn verplichtingen voldoen, dus wat gebeurde er: iedere november als de acceptgiro weer in de bus lag, bedacht ik mij. O, ja, dat had ik moeten opzeggen, dat doe ik over een half jaar wel, want nu ga ik toch betalen. Gevolg: een jaar later lag er weer een acceptgiro in de bus.

Onlangs heb ik de stoute schoenen maar eens aangetrokken en het lidmaatschap toch maar eens opgezegd.

4. *Je bent geen medaillejager, maar heb je favoriete wandeltochten, die je bij iedere wandelaar kunt aanbevelen?*

Nee, medaillejager ben ik beslist niet. Alhoewel ik de medailles en de cijfertjes van de 'Ronde van Zuid-Limburg', de standaard van 'Plombieres-Houffalize' en de oorkonde van de 'euraudax 200' (tweehonderd en niet tweeduizend) wel koester.

Tegenwoordig ben ik niet meer zo'n kilometervreter meer (hoe zou dat nu toch komen?).

Maar 'gezellige' tochten weet ik noch steeds te waarderen. Ik zal de halve zomer wel weer vakantie hebben

Aanbevelen kan ik: de 'Marche Européenne de Souvenir et de l'Amitié'; ofwel Europese mars van de herdenking en de vriendschap, een vierdaagse georganiseerd door het Belgisch leger in de Ardennen

die jaarlijks ter herdenking aan het Ardennenoffensief word gehouden. Ook aan te bevelen is: de Drents Friese Woud Vierdaagse vanuit Diever. Ja en er zijn er zoveel die goed zijn.

Mensen die daarover wat meer willen weten; ik pauzeer nogal vaak tijdens de wandelingen, en wil best nog wel eens wat vertellen als het zo uitkomt.

5. *Behalve aan georganiseerde wandeltochten doe je ook veel aan GR- en andere wandelpaden. Ook hier graag enkele namen.*

Een normaal mens die een Gr wandeling wil lopen begint ergens (bij voorkeur in de buurt van het begin van het boekje), maar zeker niet aan het einde van het boekje of de reeks boekjes, zeker als je een wandeling zoals de GR5 loopt. (ik was dus in Nice begonnen en ben in Hoek van Holland geëindigd)

Ook heb ik de 'West Highland-way' in Schotland gelopen, was mooi, maar twee weken later was ik er alweer maar dan om 'voor het vaderland weg' met goede topkaarten daar het gebied te doorkruisen. Dat was nog veel mooier.

Als tip in die omgeving kan ik toekomstige 'West Highland-way wandelaars' meegeven: begin halverwege in Tyndrum dat ligt ongeveer halverwege en loop om de dag een stukje West-Highland-way en bewandel de dag daarna een lokale berg (bij goed weer).

Ook heb ik de GR-tour du Mont Blanc bewandeld.

Loop die niet als de meeste Fransen op vakantie gaan want dan kan het wel eens druk zijn op de route.

6. *Meestal gaan wandelaars tijdens wandeltochten om met wandelaars, maar jij hebt soms spontaan contact met "inboorlingen". Hier zul je ook meerdere plezierige herinneringen aan hebben.*

Nu ja, dat soort dingen gebeuren. Een praatje met een ander is toch altijd leuk, zeker als "niet wandelaars" interesse tonen voor wat je

doet.. Ook steek je nog wel iets bijzonders van die mensen op en zeg nu zelf, 'wandelen is toch meer als wandelen alleen.'

7. *Jij en ik zitten met nog acht andere personen in het "Royal Dutch Olympic Drinking Team". Kun jij aan de lezers uitleggen of dit te combineren is met wandeltochten?*

Ja hoor, tijdens wandelingen kom je op rusten, daar kan je rusten, en o.a. wat praten en wat drinken. Die laatste twee laten dat rusten wel eens wat lang duren. Dat gaat dan wel ten koste van de kilometers (die ik toch niet spaarde), maar is wel gezellig!

8. *Lezers die de Paasreis van Theo Tromp meemaken weten, dat jij daar een harem hebt.*

Kun je uitleggen hoe jij al die vrouwen in het gareel houdt (mij zou dat absoluut niet lukken!)?

Hans en Peter in 'n bootje

Peter, geloof mij, ik houd ze niet in het gareel! Het is gewoon op die manier een leuke manier van wandelen.

9 *Je hebt mij tijdens de Hermannsweg/Eggeweg met stafkaarten de weg gewezen, maar je zult door de jaren heen dank zij die kaarten wel eens heel speciale routes ontdekt hebben.*

wat warmere maanden wat meerdaagse verenigingstochten zou gaan lopen. (Ja, ja, ook weer de halve zomer vrij, hoe doet hij dat toch?).

Met zo'n 18 kg aan rugzak (inclusief vulling) op mijn rug ben ik toen op zo'n 300 m boven zeeniveau uit de trein gestapt in het plaatsje Sospel en vertrok in de richting van St. Dalmas de Valdeblore wat mij einddoel zou zijn, -ik ben er niet geraakt-.

Omdat voor een heel epos geen ruimte is (het mocht geen Hans Hoek tijdschrift worden) in beknopt verhaal:

Kanonnen uit de eerste wereldoorlog (defect) in het wild gezien. Gekampeerd op het enige plekje in de weide omgeving waar geen sneeuw was.

Een wit marmeren plaat gezien in de sneeuw, met een tekst over een kolonel die daar na het redden van zijn kameraden in de eerste wereldoorlog 'Tombé' was en ik het ook wel kon worden omdat het pad niet te vinden was op de besneeuwde helling. (Tombé= gevallen, in dit geval letterlijk naar beneden (dus zonder kogels).

De pas 'du Diable' overgegaan. (Diable betekent duivel)

De 'Refuge Des Merveilles' via een ladder en een raam op de eerste verdieping moeten betreden i.v.m. sneeuw hoogte.

Niets kunnen zien van prehistorische gravures, omdat ik alleen maar sneeuw en rotsen in het zicht had. (En een bordje met boete 30.000 FF (is f10.078,50) als je die gravures zou beschadigen).

Op zeker moment op een helling nog steeds geheel besneeuwd, maar een meter zicht gehad. (Leuk hoor zo'n witte bol om je heen die mist heet.) En op het geluid van de wind omdat ik mijn kompas niet kon vinden, een pas, die geen pas was (natuurlijk de verkeerde) -vooral rustig- naar beneden gegaan. Omdat de afdaling in de sneeuw ongeveer 160 cm per strekkende meter was (=160%).

Voor het vaderland weg lopen met goede kaarten, vind ik nog de mooiste manier van wandelen en gelukkig kan ik, denk ik, goed kaartlezen.

Ik heb liever een goede topo-kaart dan een routebeschrijving want daar haal ik veel meer informatie uit.

En soms zoals je weet van de Eggeweg, zie ik op de kaart een mooiere route als de officiële. Ik schroom mij er dan ook niet voor om dan die - in mij gedachten mooiere - route te kiezen. Echt "speciale" routes heb ik niet ontdekt, want over het algemeen weet een maker van een GR/LAW of anders genaamde wandelweg echt wel hoe ze je het mooiste moeten laten zien.

10 De laatste jaren ben jij GSM-fan. Ik persoonlijk heb de pest aan die apparaten.

Kun jij aan de 33,33% van de OLAT-leden, die zo'n ding nog niet hebben uitleggen waarom zij zoiets moeten aanschaffen?

GSM-Fan? eigenlijk niet, maar het verhoogt wel de veiligheid. Wist je dat het percentage dodelijke ongevallen in berggebieden en overige natuurgebieden aanzienlijk is gedaald, alleen maar doordat mensen zo'n ding (wel eerst opladen!) met zich meenemen.

Nu moet je niet, zoals ik een keer in de supermarkt heb gezien, er je

partner mee gaan bellen met de melding dat er een andere groente in de aanbieding is, als je op pad bent gestuurd om 'aanbieding andijvie' te gaan kopen want beide groentes kopen kan veel voordeliger zijn dan bellen en maar één groente kopen.

Ook kan je zoals Theo Tromp tijdens de Hermannsweg deed, een collega wandelaar bellen met de vraag hoeveel lager (in hoogte meters) de Gastwirtschaft ligt en of die open is.

Je daarmee een mogelijke afdaling naar en beklimming van een gesloten Gastwirtschaft besparend. Overigens blijf ik erbij dat het geen speelgoed is, maar een erg nuttig communicatie middel waarmee je niet hoort te showen.

11. Wij kennen Lodewijk Zwennes als spoorwagspecialist, maar jij beleeft in weekenden soms ook wel eens "wereldreizen" in Nederland. Kun je de meest "bizarre" reis beschrijven die je gemaakt hebt?

Mijn meest bizarre reis was niet in Nederland maar in Frankrijk en wel in april 1999.

Toen heb ik (natuurlijk veel te vroeg in het jaar DUS NIET NA-DOEN!) een stukje van de GR52 in de 'Alpes Maritimes' (noordelijk van Nice) gepoogd te lopen. Dit had ik zo gepland omdat ik in de

Nadat ik ook nog op een brok rots had gestaan en daarna weer verder in de sneeuw (nee niet op de sneeuw want ik had geen sneeuwschoenen) wilde verder wandelen, zakte ik tot mijn middel in een gat dat langs die rots onder het dichte sneeuwdek zat.

Mijn wandelstok (model telescopische skistok) toen op een meter van mij vandaan in uitgeschoven toestand voor de helft in de sneeuw geramd. De linker schouderband van mijn rugzak daar omheen gedaan zodat mijn rugzak niet naar zo'n 300 meter lager zou schuiven en mij, -bevrijd van de 18 kg aan rugzak- uit het gat kunnen tillen.

Gelukkig bij het bereiken van 'Refuge De Val Masque' wist ik hoe e.e.a. precies zat. Ik bleek in het verkeerde dal te zijn uitgekomen wat ik wel vermoedde omdat een

bult aan de overkant van het dat te breed was, en het dal een 'sectie' te veel had.

Toch, hoe dom e.e.a. van mij achteraf wel was, ik heb er veel van geleerd en ondanks dat was het mijn mooiste GR wandeling tot nu toe, ik wil hem zeker nog eens een keer (maar dan in de zomer) gaan proberen.

12 *Hans, je bent soms een beetje te nadrukkelijk aan het woord (Daarom ben ik blij dat ik nu alleen digitale antwoorden van je krijg). Is dit een erfelijke eigenschap in jouw familie?*

Nee hoor, in meerdere opzichten ben ik een buitenbeentje in de familie.

Ik ben bijvoorbeeld de enige die aan wandelsport doe, de enige die de 18 cl. bierglazen (fluit-

jes/Piepkjes) en trappistenbokalen spaart (Neerlands enige Trappist houdt op Trappist te zijn en moet abdijbier gaan worden?)

13 *Meestal trek je een vies gezicht als iemand over je werk begint.*

Kun je toch in een paar volzinnen uitleggen wat je bij de Karige Lonen Maatschappij uitvoert?

Een gunstig bericht hierover. Mijn loon is niet 'karig'. Maar begrijp mij wel, tijdens wandelen ben ik vrij, ik werk dus dan niet, ik vind dat je werk en privé gescheiden moet houden. Wat ik zelf daar doe, dat is een ratjetoe, ik ben een soort manasje van alles, en verleen diverse soorten ondersteuning aan mijn collega's

Wandelwegen

HERTOG HENDRIKPAD IN DE SCHIJNWERPER

Het Hertog Hendrik wandelpad om en nabij Eindhoven krijgt het komende jaar een opknapbeurt. De route zal bekeken worden of en waar verbeteringen mogelijk zijn. De routebeschrijving zal eens kritisch worden doorgenomen en randinformatie over het gebied zal verzameld worden. Dit zal uiteindelijk moeten resulteren in een nieuwe verbeterde druk van de wandelgids. Niet alleen de gids krijgt aandacht, maar ook de markering zal worden aangebracht in twee richtingen, duidelijk herkenbaar als OLAT-wandelpad. Ook zal gekeken worden naar de mogelijkheden voor informatiepanelen met ingetekende route zoals dat vorig jaar gerealiseerd werd bij het Graaf van Horne wandelpad in Weert. Hopelijk kunnen wij een en ander voor het nieuwe seizoen 2001 verwezenlijkt hebben. We hebben gelukkig wat ervaring opgedaan met het van

Graaf van Horne wandelpad. Om dit project tot een goed einde te brengen zal er een werkgroep worden samengesteld. Hierin zitten uiteraard de Hertog Hendrikpadkenners bij uitstek: Piet van de Laar en Ad van Asten die resp. 37 en 17 keer het Hertog Hendrikpad bewandelden. Voor de kaartintekening op de panelen en de topogids hebben we de medewerking van Marten Hogeweg, die dit ook verzorgde voor het Graaf van Horne wandelpad. Theo Tromp zal bekijken of de mogelijkheden van financiering van dit project op dezelfde basis kan geschieden als in Weert is gebeurd. Naast deze vrijwilligers zoeken we nog een achttal wandelaars uit de omgeving van Eindhoven om een traject te adopteren. Dit houdt in dat men tweemaal per jaar, het gedeelte waarvoor men verantwoordelijk is, controleert of de markering nog in orde is. Men lost dan eventuele problemen op in het

eigen traject (b.v. tussentijds verdwenen markeringen). Wilt u meewerken aan dit project neem dan contact op met Ad van Asten, die projectleider wordt van dit pad.

Aanpassingen: Momenteel kan op het traject Nuenen-Hooydonk geen gebruik gemaakt worden van de watermolenbrug bij Nederwetten. U moet hier de weg naar Son volgen tot het kanaal, daar links aanhouden. Bij de werkhaven van RWS linksaf. Na ongeveer 1 km

Wandelwegen

t.o. oude boerderij via slagboom zandpad naar links nemen tot u weer bij de Dommel komt. Nu bent u weer op de route.

Op het traject Eckartdal-Station NS gaat u tot de kruising Javalaan /Insulindelaan en steekt bij de verkeerslichten de drukke verkeersweg over richting TUE (Universiteit). Afwijkende markering t.o.v. boekje negeren. Via de Lismortel (Universiteitsterrein) gaat u naar het station. Op het TUE terrein zijn renovatie werkzaamheden bezig, waardoor het mogelijk

is dat u even een eigen weg moet kiezen, u gaat gewoon rechtdoor tot u bij het stoplicht bij het station komt.

Op het traject Eeneind-Nuene Centrum kunt u verrast worden door een versperring. U bent dan bij het landgoed Gulbergen dat momenteel een nieuwe recreatiebestemming krijgt. Indien de poort gesloten is vervolgt u de route rechtdoor tot bij het verkeersviaduct en ga daar rechtsaf (volgende splitsing links aanhouden langs de omheining) tot u weer op de route

komt, dat is bij de hoofdpoot van het tentoonstellingsterrein.

Wij attenderen u ook op (sterk in grootte) afwijkende geelblauwe markering, deze 'kolossale' markeringen zijn niet van ons.

Ondanks bovenstaande opmerkingen is het Hertog Hendrikpad (afstand \pm 70 km) zeer goed te bewandelen en een aanrader voor iedereen die de natuurlijke omgeving van Eindhoven eens wandelend wil bekijken.

DAGELIJKS TE BEWANDELEN WANDELROUTES

Het ligt in de bedoeling om in de loop van het volgende jaar enkele wandelroutes uit te zetten, die men dagelijks kan bewandelen. Het gaat om wandelingen van circa 15 tot 20 kilometer. De routebeschrijving kan men bestellen c.q. aanschaffen

bij het start-café of rustplaats. Hier haalt men gelijk de eerste start controlestempel. Onderweg zal er een rustmogelijkheid zijn, waar men een controlestempel kan laten zetten. Na het volbrengen van de tocht afmelden en u ontvangt daar

een wandelboekplaatje plus eventueel een IVV-stempel. Plaatsen waar deze routes zullen komen zijn o.a.: Leenderstrijp, Swalmen, Sint-Oedenrode, Eersel.... U hoort hier meer van.

BEROEP ALS EEN ROEPING EN EEN MOOIE WANDELROUTE

Theo Tromp

Het is een zonnige dag als ik samen met Conny besluiten een aanbevolen wandeling te maken vanuit het Limburgse plaatsje Swalmen. Een plaatsje vlakbij Roermond. De auto wordt geparkeerd op het grasveldje bij hectometerpaaltje 53,7. Na enkele meters duiken we een smal pad in en wandelen al snel door een mooi stukje natuur. Een broekbos in het stroomgebied van het meanderende snelstromende riviertje de Swalm. We maken even een fout door even van de route af te gaan om van het uitzicht te genieten en dan onze weg in die richting voortzetten. Na een kleine anderhalve kilometer bemerken we onze vergissing en wandelen weer terug naar het bruggetje over de Swalm. Het pad blijft een tijdje langs de Swalm lopen door een moerasachtig bosgebied. We volgen het traject langs de bosrand en komen bij een café met de toepasselijke naam "De Grens". Een enthousiaste jonge uitbaatster zwaait hier de scepter. Een ingelijst kran-

tenartikel begint met de kop 'Kasteleins uit roeping'. Verder in het artikel lezen we dat het haar grootste wens van kleins af aan is geweest te werken bij Papa in het café. Zes jaar terug ging deze wens in vervulling doordat zij de zaak van Pa overnam en hij zelf een winkel naast het café openende. Zij vertelt vol enthousiasme, dat het café nu om tien uur 's morgens open gaat, maar binnenkort -als de camping aan de overkant geopend wordt- zij van plan is zelfs om zeven uur 's morgen open te gaan. Vooraf aangekondigd gaat ze zelfs open op haar vrije maandag, maar voegt ze daar wel bij dat het niet elke maandag zo moet zijn. Nu er geen grensverkeer meer is zoals vroeger, maar met de open grenzen moet ze het hebben van de wandelaars en fietsers. En dat doet ze in ieder geval met volle overtuiging. We drinken een trappist en zelf neem ik een 'strammermax' met ham en kaas en hele dooiers erbij. We kijken op de klok en zien dat

de gezelligheid ons de tijd deed vergeten en het al over drieën is. Te laat om nog de gehele tocht te wandelen en we nemen noodgedwongen de 18 kilometer i.p.v. de 22 kilometer. Even een twijfel: de routebeschrijving geeft aan dat we het eerste pad rechts moeten nemen, maar dat is afgezet met een houten hek. Op dit punt komt ook de 22 kilometer er weer bij en we gaan toch maar onder het hek door. Na wat takkenbossen komen we weer op een normaal pad en aan het einde houden we links aan om aan te komen op een T-splitsing met het bord 'Naturschutzgebiet'. We zijn duidelijk in Duitsland. Door ons 'afsnijden' missen we de vlonderbruggetjes e.d. Nu volgen we zo'n tweeënhalve kilometer de grens, regelmatig passeren we grenspalen, met steeds weer het nummer 615. Toch, uiteindelijk komen we bij paal 611, hier komt de 13 kilometer erbij. Twee wandelaars staan hier beteuterd bij hun auto, hun zondagmiddag wandel-

ling is goed verziekt. Iemand heeft een ruit van hun auto ingeslagen op zoek naar iets waardevols. We wandelen weer verder, de lucht kleurt rood door de ondergaande zon. We lopen iets sneller, want we hebben geen zaklantaarn bij ons. Rond halfzes komen we weer bij

de auto aan. Gelukkig, hij staat er nog ongeschonden bij. Deze wandeling kan gelopen worden over afstanden van 13, 18 en 22 kilometer. Deze wandeling zal ook op het programma van onze dinsdag wandelingen komen.

Een topper om eens te wandelen. De route staat in de Wandelgids voor Limburg en Grensstreek deel 10. Uitgeverij Stap voor Stap, Van Welderenstraat 52-A, 6511 MN NIJMEGEN.

VOETTOCHTEN NAAR LOURDES

Cor Broerse

Tegenwoordig gaan velen te voet 'op tocht'.

Santiago de Compostela in N-W Spanje is bijvoorbeeld zo'n bekend doel, waar vroeger, maar ook tegenwoordig weer duizenden mensen naar toe trekken.

Een ander bekend doel is Rome. Bertus Aafjes is bekend om zijn voettocht in 1936 naar deze heilige stad. Herman Post (KRO) trad in 1989 in zijn voetsporen, maar deze wandeling was hem nog niet genoeg en hij besloot daarom in 1998 vanuit Rome verder te lopen naar Jeruzalem.

Ieder heeft zo zijn eigen redenen. Is het voor de één een fysieke uitdaging, de ander vindt het een leuke vakantietocht en voor een derde is het misschien een echte pelgrimstocht.

De één loopt het in één keer, de ander spendeert er zijn vakantiedagen aan en doet het in etappes.

Ook in Lourdes wil men vanaf het Jubeljaar 2000 meer aandacht gaan

besteden aan de pelgrims te voet, die deze bedevaartplaats als bestemming hebben gekozen.

Veel is hier nog niet van bekend, maar wél dat in de omgeving routes uitgezet worden, langs welke de pelgrims Lourdes te voet kunnen bereiken. In ieder geval is de bedoeling om zoveel mogelijk vanuit bedevaartplaatsen in de buurt trektochten uit te gaan zetten. Hierbij wordt de openbare weg zoveel mogelijk gemeden; de mooie natuur van de Midi-Pyreneeën wordt eer aangedaan, kortom echt een soort OLAT-wegen. Zo komen er routes vanuit Bartrès, Bétharram, Tarbes en Pau (afhankelijk van de plaats 10 tot 35 km van Lourdes).

En net als bij de pelgrimstochten naar Santiago wordt overwogen ook hier boekjes uit te geven, waarin de pelgrims stempels kunnen laten zetten als teken dat ze deze tocht ook daadwerkelijk te voet hebben ondernomen. 't Lijkt

me op een tocht van max. 35 km door de natuur wat moeilijk, maar we zullen zien. Overigens de pelgrim naar Santiago de Compostela hoeft maar "iets" van de GR 65 af te wijken om Lourdes ook 'even aan te doen'.

Lourdes was in het verleden minder in trek bij wandelaars. Dit komt doordat deze plaats de bedevaartplaats voor de zieken is. Om de zieken nu niet te kort te doen wordt in de straten van Lourdes een speciale route uitgezet, waarlangs rolstoelers en zelfs zieken, die per brancardbed worden vervoerd de belangrijkste en meest bezienswaardige plekken van Lourdes kunnen bewonderen. Ook voor deze pelgrims, hoe ziek of hulpbehoevend zij ook mogen zijn, wordt een stempelkaart ontwikkeld, waaruit blijkt, dat zij in de voetsporen van Bernadette (de zieneres van Lourdes) zijn getreden.

Zo gauw meer informatie bekend is zal ik u hier nader over informeren.

De warmste 30^e oktober van 'de 20^e eeuw' (3^e etappe Graaf van Hornepad)

Ad van Asten

Na ons kopje koffie in "Dennenoord" hadden we niet verwacht nog 2½ uur nodig te hebben om thuis te komen. Hoewel Piet zijn nieuwe "Xantia" hoofdzakelijk als 'wandelwagen' gebruikt is het niet leuk meer om door de week ergens heen te rijden. Toen we vorige keer in Weert amper het viaduct af waren moesten we al inhouden voor de file bij knooppunt Leenderheide. We besloten daarom om de laatste kilometers op het Graaf van Hornepad nu eens op een zaterdag te doen. We troffen het. Mooi weer en geen kip op de weg; gelukkig ook geen radar!

Sint Oda, Weert en St.-Oedenrode

Om kwart over acht pakken we de route weer op vanaf het parkeerterrein aan de Parallelweg naar de Houtstraat. Om onder de brug door te kunnen moeten we er eerst overheen. Die uitdaging is echter niet

erg, want na de opdracht zitten we al meteen in Boshoven. Hier is ook een eerste proef ingebouwd. Wie komt er op het 'idee' om een schare wandelvolk bij mensen over het knusse erf te sturen. Hier in

Boshoven is dat geen fictie, maar werkelijkheid waarmee wij geen rekening hielden. Na een kilometer tje komen we tot de conclusie dat we iets hebben gemist. Om bij de kapel van St. Oda te komen

moeten we wel degelijk over het hofpaadje tussen twee huizen door. De heilige Oda, patrones tegen oogziekte, heeft geen weekenddienst dus is haar kapel vandaag gesloten; zowel de kapel als de H. Oda hebben een historie. Vooral de mensen uit St.-Oedenrode kennen haar als de blinde Schotse prinses Ode die hier in de 8^e eeuw leefde en er stierf in 726. Ter hare gedachtenis is in St.-Oedenrode een kapel gebouwd waar ook onze bekende Brabantse Bisschop Bekkers ligt begraven. Naar overlevering ligt ergens in de bossen bij Weert een Oda-waterput, die heilzaam water bevat. Ik vertel u deze historie omdat hieruit duidelijk de eeuwenlange verbondenheid tussen

zware industrie, zijn grafheuvels uit de late bronstijd gereconstrueerd. Hier krijgt men een idee hoe de 'vroegere' begraafplaatsen eruit zagen. Aan de uitgestrektheid van dit veld te oordelen moet Weert e.o. destijds erg in trek zijn geweest. Of waren deze Weerter- en Buulderbergen zo'n 4000 jaar geleden reeds ingetekend als LAW om een ontoegankelijk moerasgebied te omzeilen dat zich in die dagen uitstrekte tussen Uden en Weert; een onherbergzame streek die door ons later de Peel werd genoemd. Een asfaltweggetje door het terrein markeert nu de route van de Graaf van Horne naar het noorden en de Pelgrims naar het zuiden. Het archeologisch terrein is onge-

levend stuifzand' heeft de maandag als vaste sluitingsdag. U moet er echter, net als wij, rekening mee houden dat de horeca langs de hele route pas vanaf 11 uur geopend is. Mochten wij op de voorgaande twee etappes telkens één persoon ontmoeten (de postbode en de visser), ook nu is dit weer het geval. Een briskwalking lady rondt juist de Geuzendijk en de Maarheezerhuttendijk, een ideale baan voor deze sport. In haar dapperheid heeft ze 'slechts' tijd voor een paar begroetingswoorden. Toch leuk, en zo haal je zelfs OLAT-Nieuws. Even wordt het zoeken naar de juiste weg omdat de aangegeven straatjes in de beschrijving wel een naam hebben maar in de praktijk

aan de verbeelding van de wandelaar worden overgelaten. Weelderige bladgroei 'dat een open stuk omvat' is even een probleempje, maar als je na toch vooraf ziet vormt het nauwelijks een obstakel. Als we daarna in deze crypto ook aan onze linkerhand bospad recht door 'doen', komen we na een paar kilometer vanzelfs op de doodlopende weg op 150 m voor de spoorlijn. Ongekend interessant ligt daar de omgeving, als gevangene van en geconserveerd door een spoorweg. Hulde aan degenen die dit 'plekje' voor de wandelaar terug vonden. Kijk, dan is het goed om te weten dat er ergens een *Mars-bericht* geschreven werd dat 'ons oudbolige(n)' naast kilometerverters en asfaltbijters ook nog graslopers en padzoekers wil noemen. Met trots mag ik dan hier ook 're'citeren en de woorden van toepassing laten zijn op Mathieu van den Kerkhof en Theo Tromp: "..., maar op zoek gaan naar nieuwe wandelverbindingen, naar ontbrekende schakels, naar mogelijkheden om de toegankelijkheid van openbare maar dichtgeslibde paden te herstellen. Die de weg weten te vinden naar de gemeentelijke wegenleggers, naar inspraakavonden, landinrichtingen, betrokken ambtenaren,

Grafheuvels

onze bakermat Rooi en Weert blijkt en een OLAT-wandelweg in deze regio op zijn plaats is.

Nog geen kilometer verder treffen we weer een kapel, waarvan vooral de vorm tot enig nadenken noopt; de geestelijke waarde zal ook hier zeker gewaarborgd zijn.

Een nieuw spoortunneltje brengt ons uiteindelijk in het buitengebied; het terrein is ons bekend van het Pelgrimspad.

Na de 'van Hornehoeve', een paardenbedrijf dat zich heeft toegelegd op dagrecreatie voor kinderen en overbuurman van de veel grotere recreatie-onderneming "Weerterbergen", betreden wij een archeologisch gebied op de Boshoverheide.

Het is een uitgestrekt terrein met dennen en heidevelden. In deze vlakke, die in de verte begrensd wordt door de contouren van de

veer 30 ha groot en wordt gezien als de grootste Europese begraafplaats uit de oudheid. Het vermoeden is dat hier oorspronkelijk zo'n duizend grafheuvels hebben gelegen. Enkele zijn hersteld in de oude vorm en op 'informatie-rollen' langs de route 'in het veld' leest men interessante gegevens betreffende de opbouw en inhoud van de grafheuvels en historie van het gebied. Er ligt een heuvel van 20 m doorsnee en 2 m boven het maai-veld. Om de heuvels heen liggen greppels om zo de doden te scheiden van de buitenwereld.

Wij bereiken 'Het Blaakven' op een tijdstip waarop de dagjesmensen nog niet wordt geacht dorst te hebben. Zij konden ook niet vermoeden dat uw verslaggever en z'n maat juist op de warmste 30^e oktober van de 20^e eeuw zouden langskomen. Deze oase op de grens van 'het

enz.... wandelactivisten pur sang, die zich niet alleen beperken tot Brabant..." Ik wil niet alleen lovend zijn, maar zie ook de beperktheid van het betrokken wandelgidsje waarin ik al eerder de beschrijving te summier noemde, terwijl onbenulligheden uitvoerig

staan vermeld. Inmiddels wordt echter hard gewerkt aan het updaten van de gids en wordt het Graaf van Hornepad visa-versa gemarkeerd.

Ons pad vervolgend komen we bij wegrestaurant "De Wildenberg", hier kunnen we op deze zaterdag-

morgen een goede kop koffie met 'een punt' bestellen.

Als we daarna het viaduct oversteken, laten we ons de helling afleiden volgens de situatieschets in de gids en wagen ons niet aan halsbrekende toeren zoals de tekstschrijver ons aanraadt.

De oude graaf

Bijna zou ik nu zeggen: gelukkig ze hebben het niet gemerkt. De Graaf, naar wie dit pad is vernoemd, mocht slechts 44 jaar oud worden, het traject dat we nu over enige kilometers volgen draagt ironisch genoeg de naam 'Oude Graaf' en is naar mijn overtuiging het mooiste stukje van het Graaf van Hornepad.

We hebben nu een schouwpad gevolgd langs een waterloop, deze waterloop (Oude graaf) is in één geheel gezien met de omgeving

onvergetelijk. We zitten in het Weerterbos dat één geheel vormt met de Hugterheide en het Hugterbroek.

Het Weerterbos is een oorspronkelijk moerasbos waar veel loofhout groeide. Het gebied is gedeeltelijk in cultuur gebracht waardoor er nu vooral populieren groeien. Op de grens met Brabant ligt ook een boerderij: De Grashut genaamd, temidden van wat weilanden. In een houtwal binnen dit weidege-

bied ligt een openlucht kerk. Deze zogenaamde grenskerk dateert uit 1650 en vindt zijn geschiedenis na de Vrede van Munster toen er een scheiding kwam tussen de Noordelijke Nederlanden en de Spaanse Nederlanden. In 1955 werd de kerk aan de hand van opgegraven funderingen gereconstrueerd. Evenals velen hebben ook wij een moment stilgestaan op deze historische grond.

Met Laar als verrassing

Na de grenskerk gaan we nog een

ons dan definitief naar het Lim-

eindje richting Brabant en wenden

burgse land. Vooralsnog is dat

broekland met name het Hugterbroek. Knusse veldjes en bouwland omgeven door wallen vormen hier de decoratie. Er is ook bos aangeplant. Na een poos door deze mooie natuur te hebben gewandeld, worden we om onnaansebare redenen naar de ruilverkavelingsakkers op de Laarder heide gestuurd en hebben we het zo'n beetje gehad, tenminste wat betreft Weert en haar natuurrijke omgeving.

Wie schets echter onze verbazing als we weer binnen de veilige be-

grenzing van de A2 zijn om daar eerst in de Hushoverheggen te komen, met vriendelijk huisjes aan een dorpswegje. Als of ze het zelf niet willen geloven, dat het einde in zicht komt sturen ze ons nog vlug even een zijweggetje in om

wat struikgewas te laten zien. Of is het toch plagerij, want het dorpje waar we nu doorwandelen is nog van ongerepte schoonheid. In deze Wim Sonneveld herdenkingstijd waard om bezongen te worden!! Eeuwen oude boerderijen, een

leuke dorpsstraat, een paar cafés en mooie huizen. Een dorp dat nog alleen in onze herinnering bestond. Een mooiere plaatje ter afsluiting van deze rondwandeling om Weert konden de bedenkers van het Graaf van Hornepad ons niet schenken.

De terugweg naar de stad Weert brengt ons sightseeing door een 'betere buurt' naar de Zuid-Willemsvaart, welke aan de stadskant weer gewoon kanaal heet. Laten we even in het midden waar die 'schoorsteen' staat. Maar, laat ons aan het einde van de rit niet nog eens nostalgisch worden, want dan zouden we nog kunnen verhalen over 'de enige overgebleven pijpoven in Nederland' (en, wat de restauratie ervan gekost heeft), over het 'Verliefde laantje'..... Vergeet vooral niet aan het einde van uw tocht even binnen te wippen bij de dames van het VVV-kantoor die u gastvrij alle informatie zullen geven over de rijke historiek van Weert en uw stempelbrief gaarne invullen. Ik wens u prettige wandeluren op het Graaf van Hornepad, het bewandelen meer dan waard.

GESLAAGDEN OP DE WANDELWEGEN van OLAT en Wandelplatform LAW.

Netty v.d. Berg	Graaf van Hornepad	Oorkonde nr 44	6-12-1999	1x
Job v.d. Berg	Graaf van Hornepad	Oorkonde nr 45	6-12-1999	1x
A. Heerer	Graaf van Hornepad	Oorkonde nr 46	31-12-1999	1x
A. Heerer	Visserspad	Oorkonde nr 393	31-12-1999	1x

Clubreizen

WANDELWEEKEND EN WANDELWEEK IN SEPTEMBER

De laatste jaren hebben we telkens als clubreis een weekend gewandeld in de Ardennen of de Eifel. Ondanks dat daar goede belangstelling voor was kwamen we toch niet aan een volle bus om de inzet ervan rendabel te maken. Dit jaar is gekozen voor een tweedaagse wandeling bij een vereniging in Luxemburg.

Afgelopen jaar zijn we er met één busje geweest en alle deelnemers waren wild enthousiast over de tocht en de ontvangst. Er zal dit jaar met een aantal personenbusjes gereden worden en het vertrek zal zijn op vrijdagavond 1 september rond 19.00 uur vanuit Roermond. We hopen ons dan rond tien à elf uur te kunnen melden bij de organiserende vereniging in Luxemburg. We overnachten in een zaal met luchtbed en slaapzak, anders mogelijk een jeugdherberg en men kan dagelijks kiezen uit

afstanden van 5 tot 30 kilometer. Op zondag rijden we weer terug naar Nederland, maar dat hoeft niet. Want aansluitend aan de tocht in Luxemburg zullen we doorrijden met één of twee busjes naar Oberbayern of Tirol waar we zullen deelnemen aan de Mehrtage Marathon. Hier kan men naar keuze deelnemen aan afstanden van 21 of 42 kilometer op basis van omrekening met hoogte verschillen. Dit betekent dat als je b.v. 30 kilometer wandelt en een hoogte verschil overbrugt van 1900 meter, dat men deze dan als 49 kilometer telt. Men mag een rustdag nemen en als men eenmaal het hoogteverschil van 1000 meter heeft overschreden ontvangt men na afloop een Edelweissspeld. Een bezoek aan de plaats Innsbrück of de Zugspitze behoort tot de mogelijkheden (niet inbegrepen). Op zaterdag 9 september in de vroege

ochtend rijden we weer richting Nederland en ik kan u verzekeren dat men na afloop nog lang nageeniet van de mooie parkoersen, die we voorgeschoteld krijgen.

De richtprijzen van dit weekend en de week zijn voor OLAT-leden resp. f 105,00 en f 625,00. Voor niet-leden is de richtprijs resp. f 115,00 en f 650,00

We hopen zondags rond vijf uur weer in Roermond terug te zijn en dan gaan wij (Conny en Theo) onszelf weer voorbereiden voor de mooie Vierdaagse van Wales. Deze staat voor 10 september op het programma.

Om alles goed te kunnen voorbereiden dient men zich **uiterlijk voor juli** op te geven voor dit september weekend of wandelweek. Zie procedure bij de clubreizen. Wilt u eerst meer informatie, neem dan even contact op met Theo.

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

4 maart	GR-565	Vrieselhof - Vosselaar	33-26-20 km
15 april	GR-56	Weywertz - Manderfeld	32-27-18 km (Narcissen in bloei)
24 juni	GR-AE	Manhay - Houffalize	30-20 km
1 t/m 3 sept.		Tweedaagse Heemelsdeiercher (Luxemburg)	30-20-15 km*) +)
30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km

*) Deze tochten zijn t.o.v. de data en plaats (in ons wandelprogramma 2000) veranderd!

+) Zie hiervoor mededeling in het volgende bericht

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:
gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld: leden: niet leden:

Weekend f 105.- f 115.-

Dagtocht f 35.- f 40.-

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalings en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Opstapplaatsen en -tijden:

(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)

Den Bosch NS 7.05 uur

Eindhoven NS Fuutlaan 7.35 uur

Weert NS 8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Francs.

Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden. **Informatie en inschrijfadres:** Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN Weert ☎0495-450325

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

LANGE AFSTAND-PRESTATIE-SNELWANDELEN

Er is een nieuwe werkgroep Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen gevormd bestaande uit Mariet Ahlers, Ad van Asten, Paul Canters, Sjef Koolen en Theo Tromp. Deze groep gaat boven genoemde drie takken van de wandelsport binnen OLAT behartigen. Natuurlijk kunnen zij dit niet alleen klaarspelen, maar dat lukt wel met de medewerking van jullie allemaal. Alleen zo kunnen we weer volwaardig gaan mee-

draaien in deze drie wandelsportdisciplines. Begin februari zal er een eerste vergadering gehouden worden en zal naar een taakverdeling worden gekeken. Het zal misschien niet geheel vreemd zijn dat dit gecombineerd wordt met een evaluatie en voorbereidingsvergadering voor onze **Kempenland-wandeltocht**. Voor deze tocht zoeken wij nog een paar vrijwilligers, die op zaterdag het traject vanaf Bergeijk/Westerhoven tot Postel willen bijpijlen. Ook voor het ont-

pijlen zouden wij graag een aantal wandelaars uit deze omgeving vragen om zich hier voor in te zetten.

Ad van Asten van onze w.s.v. OLAT is op 15 januari tijdens een gezamenlijke vergadering van bij de KNBLO-NWB-WON aangesloten verenigingen voorgedragen bij de KNBLO om zitting te nemen in de Sectie Lange Afstand die door deze organisatie wordt gedragen.

WIJ DAGEN U UIT VOOR EEN GRATIS WANDELING MET BONUS!

Op zondag 12 maart a.s. wordt wederom in Sint-Oedenrode een prestatiewandeltocht gehouden over verschillende afstanden. Voor de als OLAT-lid herkenbare leden is de deelname gratis. Dit betekent dat je voor OLAT dient te starten en minimaal een embleem zichtbaar dient te dragen. Zie het als een leuke manier om je eigen kunnen eens te toetsen of je te meten met anderen. Voor al die wandelaars die er sport van maken om bij een winterserietocht of bij een clubreis in de kopgroep te eindigen is dit een kans bij uitstek. Iedere deelnemer ontvangt na het volbrengen van de tocht een diploma met de gelopen tijd en afstand. De afstanden zijn respectievelijk 20, 35 of 50 kilometer en er wordt gewandeld over een geheel geasfalteerd parkoers met op elke ronde een verzorgingspost.

ACHT EXTRA PRIJZEN VOOR OLAT-LEDEN OP DE 50 KILOMETER

Voor de eerste 8 OLAT-leden die op deze afstand finishen zal er een plaatsje zijn in de twee teams, die OLAT zal inschrijven bij de Nacht van Loon op Zand. Dus niet een gratis voetreis naar Rome zonder verzorging, maar vijftien uur wandelen in Brabant volledig verzorgd. Belangstelling voor deze uitdaging geeft u dan op bij Theo Tromp.

Datum : 3 op 4 maart	Tocht : 1e Lustr. Nacht van Waterland
Afstand : 100 km	Starttijd : 23.00 uur
Organisatie : St. Euraudax Nederland Comité N-H/ KNBLO Meeuwenstraat 10 2025 ZC Haarlem 023-5384105	Startplaats : Vaarlogement 'Waterland' Drs. J. van Disweg 4 Broek in Waterland

Informatie: NS Amsterdam CS, vervolgens buslijn nemen naar startplaats. Eigen vervoer: vanaf Broek in Waterland de beprijling volgen naar de startplaats.

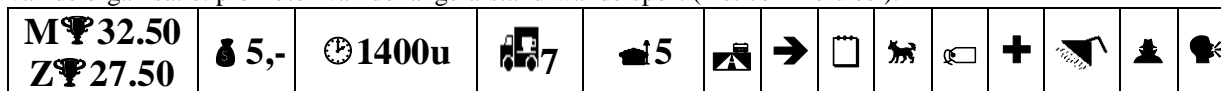
Datum : 5 maart	Tocht : Prestatietocht RWV
Afstand : 10 km	Starttijd : 11.00 uur
Organisatie : RWV/ KNBLO Schieweg 232c 3038 BP Rotterdam 010-4662015/ 010-4161380	Startplaats : Sportcomplex Langepad Langepad 16 Rotterdam-Kralingen

Informatie: Een uitstekende manier om uw tempo te testen op een ronde van 906 meter in het Kralingse Bos. Er is een tijdsliemiet van 1 uur en 30 minuten. Melden uiterlijk om 10.15 u aan het startbureau.

Datum : 11 op 12 maart	Tocht : Nachtmars door Zuid-Westhoek
Afstand : 100 / 78/ 50 km	Starttijd : 16.00 uur/19.45 uur
Organisatie : Samenwerking Z-W hoek KNBLO/ NWB Emmastraat 2 4651 BW, Steenberg 0165-536427/0168-325389/06-22926388	Startplaats : Redband Sportpark Roosendaal/ Sportcomplex De Knip Zevenbergen/ Gemeentelijk Sportpark Steenberg

Informatie: Nachtmars door Zuid-Westhoek is een organisatie van de gezamenlijke verenigingen in de Zuid-Westhoek. Doel van de organisatie: promoten van de lange-afstand-wandelsport (niet commercieel).

Datum : 12 maart	Tocht : Prestatie wandeltochten OLAT
Afstand : 20/ 35/ 50 km 12.30 uur	Starttijd : 50-35 km 11.00 uur, 20 km
Organisatie : OLAT/ KNBLO /NWB Daelenbroek 32 6002 VN WEERT 0495-450325/ 0413-474953	Startplaats : Sporthal Kienehof Frederikstr 41 Sint-Oedenrode

Informatie: Op elke ronde is er een verzorgingspost met drinken, brood en fruit. Men dient zich een half uur voor elke start te hebben gemeld. Internet: www.wandel-olat.org/50_km.htm

ZP 15,00	1950m	18.10u									7km
----------	-------	--------	--	--	--	--	--	--	--	--	-----

Datum : 19 maart
Afstand : 60 km/40 km/30 km
Organisatie: OLAT/ KNBLO/NWB
 Mr. v.d. Lindenstraat 6
 5469 GJ Keldonk
 0413-475467 / 0413-211978

Tocht : Winterserietocht/ OLAT
Starttijd : 07.00- 7.30 uur
Startplaats:

café - zaal - biljart - terras
"Du Commerce"
 Elle en Twan van Dijk-Kerkhoff
 Langstraat 8, 5595 AA Leende

Informatie: Een goede voorbereiding op de komende lange afstandtochten. Het parkoers is overwegend onverhard en gaat via de Leenderbossen richting Cranendonk. Men dient te rekenen op een pittige wandeltocht. De afstanden van 30 en 40 km mogen tussen 08.30 en 10.00 uur starten. Internet: www.wandel-olat.org/winter.htm

ZP 6.50	1830u	5	2						IVV		
---------	-------	---	---	--	--	--	--	--	-----	--	--

Datum : 25 maart
Afstand : 40 km
Organisatie: SV de LAT/ KNBLO.
 J. Bouwmeesterstraat 87
 1502 PP, Zaandam
 075-6176515/ 035-6913019

Tocht : 36e Amsterdam-Hoorn
Starttijd : 10.45 uur
Startplaats: Speeltuinver. Bloemenkwartier
 Wingerdweg 260
 Amsterdam-Noord

Informatie aangepast: Wandelprestatie: 00.00.00 u t/m 05.06.53 u: medaille goudkleur, 05.06.54 t/m 05.37.34 u: medaille zilverkleur, 05.37.35 t/m 06.15.04 u: medaille bronskleur, 06.15.05 t/m 06.40.52 u: oorkonde. Deelname eigen risico. Deze unieke wandeling loopt over verkeersarme wegen. Van oorsprong is de tocht een prestatiewandeltocht. Maar ook prima geschikt voor recreanten. Limiet voor prestatiewandelaars 6.41 uur **Nieuw Parkoers**

M 12.50	Z 7.50	5										
---------	--------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Bovenstaande kalender is een gezamenlijke productie van de Sectie Lange Afstand van de KNBLO en als zodanig overgenomen uit de Lange Afstand Kalender 2000.

PROGRAMMA SNELWANDELEN

maart

05 Rotterdam RWV Zesde wedstrijd winterserie snelwandelen
 12 St.-Oedenrode OLAT 21° Wegwedstrijd. Inschrijven voor 1 maart bij Theo Tromp
 19 Rotterdam RWV Baanwedstrijden snelwandelen.

De vermoedelijke selectie data voor Parijs-Colmar zijn:

26/27 februari	Torcey	200 km	22/23 april	Bar-le-Duc	200 km
11/12 maart	Perpignan	200 km	06/07 mei	Dijon	200 km
25/26 maart	Chateau-Thierry	200 km	08/11 juni	Parijs-Colmar	

uitslag prestatietocht 20 km op 9 januari te Zaandam

1	Theo Koenis	LAT	1.49.45	8	Wim Blom	LAT	2.11.06
2	Marcel Dekker	LAT	2.01.36	9	Rob Gordijn	RWV	2.13.35
3	Jan de Jong	LAT	2.04.12	10	Cor Brasser	LAT	2.14.00
4	Remco de Bruin	LAT	2.07.21	11	Paul de Beer	LAT	2.14.00
5	Rob Wiche	RWV	2.08.32	12	Johan Wolfers	LAT	2.15.21
6	Klaas Bakker	OLAT	2.08.33	13	Henk Klijn	LAT	2.20.21
7	Jaap Visser	LAT	2.08.47				

Er startten ongeveer 30 prestatiewandelaars en enkele recreanten waaronder **Constant Dedel ook OLAT.**

TRAININGSWEEKEND WINTELRE GESLAAGD

Het OLAT-trainingsweekend voor prestatie- en snelwandelaars is wederom een succes geworden. Van 7 t/m 9 januari bivakkeerde een groep van zo'n 30 wandelaars in

vakantieboerderij "t Caves" te Wintelre. De accommodatie ligt even buiten de dorpskom vlak bij een attractief gebied waar de wandelaars goed uit de voeten kunnen.

Bij ons (voorzitter, redacteur en wedstrijdsecretaris) onaanvaardigd bezoek werden we gastvrij ontvangen door de instructeurs Henk, Servee, Philip en Hans. We

mochten even rondneuzen en kregen wat informatie over de oefenstof. De deelnemers, zowel dames als heren en junioren kwamen uit het hele land en vertegenwoordigden verschillende wandelsportverenigingen.

Het belangrijkste voor ons was evenwel de toezegging door Henk en Gea, Cees en anderen dat ze zich in de toekomst willen blijven inzetten om zo dit jaarlijkse weekend voor het prestatie- en snelwandelen te behouden. Over het finan-

ciële plaatje zal natuurlijk nog wel 'gepraat' worden, maar gezien het doel en enthousiasme van instructeurs en deelnemers lijkt dat niet 'zo'n' probleem.

OLAT op de Digitale wandelweg

Vanaf 1 februari heeft de OLAT-site ook een Engelse versie, deze is vertaald door Jan Cortenbach in China en zal wandelaars over de gehele wereld de mogelijkheid geven mee te leven met de activiteiten van OLAT. Zo zie je, dat tegenwoordig een afstand van meer dan 10.000 kilometer geen belemmering hoeft te zijn om zich in te

zetten voor je vereniging. Jan, die nu een maand naar Zuid-Amerika gaat met zijn vrouw (haar thuisland) heeft laten weten dat wij na verwachting in maart de Spaanse vertaling tegemoet kunnen zien. Dus dan komt er weer een grote groep wereldbewoners binnen ons bereik. Ook is er een Franse vertaling in de maak, deze wordt ver-

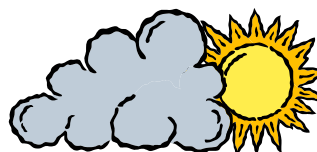

zorgd door onze Liene Janssen uit Uden. Voor de Duitse vertaling zoeken we nog iemand, die dit voor zijn of haar rekening wil nemen.

Wat handig is om te weten:

- aan- en afmelden is niet nodig
- vertrektijd stipt om 10.00 uur
- zelfverzorging uit de rugzak
- de lengte van alle tochten ligt rond de 20 kilometer.

Wandelen op dinsdag

DATA

22 februari 2000

Winterseizoen 1999/2000

STARTPLAATS

Stramproy (L) Kerk

7 maart 2000

Ospel Bezoekerscentrum "Mijl op Zeven", Nat. Park Groote Peel

21 maart 2000

Woerden (Z-H) NS Station Woerden

Bovenstaande tochten zijn samengesteld door: Chris, Jos, Els en Truus.

Meer informatie? Jos en Els: ☎0495-535848

Truus: ☎040-2110413

Tien dagen IVV-wandelen in augustus

Al enige tijd staat deze mogelijkheid op het Internet aangegeven en is bedoeld om Buitenlandse wandelaars opmerkzaam te maken op de mogelijkheid om in augustus 10 dagen in Nederland te komen wandelen. In Amerika, Canada, Australië en de Scandinavische landen is het wandelen met een IVV-stempel erg populair, net als in onze buurlanden. Nu er al enkele belangstellenden zijn wordt het tijd een programma te gaan uitwerken. Het is natuurlijk niet zo dat we aan discriminatie gaan doen, dus mogen er ook Nederlandse wandelaars meedoen.

Het voorlopige programma ziet er als volgt uit:

Op donderdag 3 augustus zal verzameld worden in Eindhoven onder het genot van koffie met een stukje vlaai. Hierna zal men een bezoek brengen aan het Prehistorisch Huis en het DAF-museum. 's Avonds melden we ons in Geldrop en nemen de startkaarten voor de Kempische Wandeldagen in ontvangst. Vrijdagmiddag wordt na de wandeling een bezoek gebracht aan het Weverijmuseum en zaterdag na de wandeling kan men een rondleiding krijgen met beklimming in de kerktoren van Geldrop. Van maan-

dag t/m woensdag wandelen we op het Graaf van Horne wandelpad bij Weert. Donderdagochtend verplaatsen we ons naar het zuiden en wel naar Berg en Terblijt. Hier nemen we deel aan de Heuvelwandelingen en zijn er mogelijkheden om 's avonds een bezoek te brengen aan Valkenburg en Maastricht. De overnachting is in een sporthal, kampeerboerderij en/of Jeugdherberg. Ook zijn er tegen meerprijs mogelijkheden voor hotel overnachting. Heeft u belangstelling voor deze wandeldagen neem dan contact op met Theo Tromp.

OLAT op de Vakantie-Anders-Beurs in NIJMEGEN

Op uitnodiging van de Wandelwinkel Stap voor Stap uit Nijmegen hebben we standruimte aangeboden gekregen om onze vereniging te profileren tijdens de **Vakantie-Anders-Beurs in Nijmegen op zondag 26 maart**. Naast aandacht te vragen voor onze wandelroutes zoals het Graaf van Horne en het Hertog Hendrik wandelpad zal men natuurlijk daar ook alle informatie over onze vereniging verstrekken. Dit roept weer herinneringen op aan onze aanwezigheid bij festiviteiten als 'Veghel Ontvangt' en 'Uden Sportief'. In de toekomst zullen we meer aan de weg gaan timmeren, maar dat kan alleen met uw hulp en inzet. Bent u enthousiast over de wandelsport en vindt u het leuk anderen te woord te staan en warm te maken voor het wandelen laat het ons weten. Op deze wijze kan ook jij je inzetten voor jouw vereniging OLAT. **Kolpinghuis, Smetiusstraat 1 vlak bij station. 11.30 uur-17.00 uur. f 6.50**

Verkeersviaduct over Skagerak

Deze zomer wordt er een verkeersviaduct over het Skagerrak geopend. Hierdoor wordt Zweden per auto een stuk toegankelijker (geen veerpont meer nodig).

Daaraan voorafgaand is het mogelijk om deze autobaan te bewandelen / er overheen te rennen of te fietsen. Dit zou in de periode vrijdag 9 t/m maandag 12 juni zijn beslag moeten krijgen. De organisatie is in handen van het Deense en het Zweedse Rode Kruis.

Waarschijnlijk kan ik in het volgende OLAT-Nieuws een e-mail of post-adres vermelden, waar u naar toe kunt schrijven, als u geïnteresseerd bent.

Peter van de Ven

Een Wandelprestatiekruis is toegekend aan: Harold Janssen uit Eindhoven OLAT 15.000 km
PROFICIAT

Bladeren in wat nagekomen post

LOPENDE ZAKEN: begint met een wel zeer opvallende melding aan de Waalse bezoekers van de eigen digitale site van Les Sentiers de Grande Rondonnée, ze mogen de informatie ook (gedeeltelijk) in het Nederlands inzien. Als ik Waal was, zou ik toch ook stiekem even

op de Vlaamse site kijken of ze niets achter hebben gehouden.

Verder is onlangs de nieuwe gids van het **Pieterpad deel 1** verschenen. Deze uitgave in kleur beschrijft het traject Pieterburen-Vorden vv. Er zijn een paar kleine wijzigingen in de route aangebracht, vooral in Groningen. Trots

is het NIVON ook op de kleurenplaatjes van het landschap waardoor gewandeld wordt met brede informatie over het streekgebied. (natuurlijk ook te koop bij Francien in onze wandelboekwinkel).

De nieuwe gids van het **Floris V-pad kan per maart aanstaande** tegemoet worden gezien.

Ontwaar ik op de ingevoegde foto onze eigen Toos, ook nog namens 'ons' proficiat.

DE KRINGLOOP: hoopvol kunnen we de toekomst tegemoet zien nu de voorzitter van de Kring Brabant/Zeeland van de KNBLO kan constateren dat de samenwerking met de NBWB van de NWB beter wordt en al heeft geleid tot aanzienlijke kostenbesparingen. Het Kringbestuur ziet nog meer voordeeltjes in het verschiep, derhalve is overlegd en afgesproken met de NBWB dat er een commissie zal worden geformeerd met de opdracht het beoefenen van de wandelsport in Brabant en Zeeland te promoten. Als deze commissie eendrachtig optreedt kunnen daardoor de kosten worden verlaagd.

BRABANTS SPORT MAGAZINE: in dit magazine twee berichten over het wandelen. Ik liet mijn keuze vallen op: **Sportief Wandelen**

Sportief wandelen voor ouderen is bewegen zonder drempel.

Vanaf het nieuwe jaar wil de sector Sportontwikkeling van Sportservice Noord-Brabant programma's Sportief Wandelen aanbieden in samenwerking met de wandelsportbonden, NOC*NSF en de Stichting Hart in Beweging. Deze activiteit is met name geschikt voor sportieve senioren, maar is eveneens zeer geschikt voor mensen met of herstellende van hartproblemen of blessures. Sportief wandelen is de ideale activiteit voor senioren die aan hun gezondheid willen werken. Door de begeleiding en verantwoorde trainingsopbouw biedt het nét iets meer dan

het 'gewone' wandelen. Sportief wandelen betekent stevig doorwandelen met een tempo van zes, zeven kilometer per uur. Er moet nog altijd adem overblijven om een gesprekje te voeren. Een training Sportief Wandelen duurt ongeveer één uur en is in het algemeen zeer gevarieerd. Een warming-up om de spieren los te maken, een stuk stevig doorwandelen, oefeningen met tempowisselingen en tenslotte even uitlopen en goed rekken. Speciaal opgeleide begeleiders geven tijdens de training technische aanwijzingen. Door de verantwoorde opbouw van de training is de kans op

biessures zeer gering. Veel sportieve wandelaars lopen naast een intensieve wekelijkse training ook voor zichzelf. Twee keer in de week (of vaker) een uurtje wandelen doet wonderen voor uw conditie. Sportieve wandelaars voelen zich beter dan ooit! Vooral het sociale aspect van Sportief Wandelen is voor senioren aantrekkelijk. De gemiddelde wandelgroep bestaat uit 10 tot 15 personen. Alleen wandelen kan natuurlijk ook. Een paar goede wandelschoenen is alles wat de Sportieve Wandelelaar nodig heeft.

HET EGELTJE JORIS

Nadat ik de kerstdagen gepast was doorgekomen werd het tijd voor een mooie wandeling op 28 december van Luykgestel naar Lommel. Jammer genoeg stak een flinke griep daar een stokje voor. Enfin ik lag een dag of wat op bed, had behoorlijk koorts, sliep dan weer wel en dan weer niet.

Op een nacht, het was 12.00 uur precies, werd ik wakker van een geritsel. Ik keek en keek en het bleef ritselen, iets tegen mijn schoenen. Ik keek nog eens goed en zag tot mijn verbazing een egeltje. Hoe kan die hier nu binnenkomen dacht ik. Het was hartje winter. Zijn pientere oogjes keken mij aan en dat komisch bolvormige neusje leek mij iets te vertellen. Voorzichtig liet ik mij uit bed glijden om eens verder te kijken. Het beestje liep wat voor me uit en weer terug naar de schoenen. Ik besloot mij vlug aan te kleden, m'n wandelschoenen aan te doen en het beestje op z'n weg naar buiten te

volgen. Zachtjes ging ik de trap af, de egel had zich allang een heel eind uit de voeten gemaakt. Ik trok mijn jas aan om te kijken hoe het verder ging. Vlak bij de heg verdween de egel in een of ander bosje en het was als magisch dat ik begon te lopen. Het was een heldere nacht, alles was rustig en stil. Ik had het koud, noch warm en helemaal geen last van benauwdheid. Ik stapte rustig door en bevond me vrij snel in het buitengebied. Doordat het helder weer was en de maan scheen zag alles er schitterend uit. Het polderlandschap had een zilveren gloed door het maanlicht en de zwanen hadden hun sierlijke hals tussen het warme dons gestoken. Ik zag het ademloos aan, wat een schoonheid, ik voelde me zo vrij als een vogel en me opgenomen in dit prachtige natuurlandschap. Er was geen verkeer te bekennen. Hier en daar pinkelde een ster aan de heldere, nachtelijke hemel. Ik ademde een schone lucht in en genoot van de serene rust. Na een paar km gelopen te hebben kwam ik weer terug in onze straat en zag ik de egel al op de uitkijk staan. Toen ik dichterbij kwam verdween hij. Zachtjes ging ik naar

binnen, trok m'n kleren uit, gleeed het bed in en verzonk in een droomloze slaap. De volgende dag kon ik me nauwelijks meer iets van het avontuur herinneren en de dag ging voorbij alsof er niets gebeurd was. Maar toen, het was alweer klokke twaalf uur, dat ik weer wakker werd van een zacht ritselend geluidje. Ik dacht nog droom ik nu of wat is dit? Ik keek en keek en ja hoor daar zat Joris, zo had ik hem inmiddels genoemd, weer bij mijn schoenen. Hetzelfde tafereel herhaalde zich iedere keer als ik de egel wilde pakken was hij mij te vlug af, vlak voorbij de heg verdween hij. Als door een onzichtbaar, ontastbaar iets werd ik vooruit gedreven. Ik kwam op plaats in de buurt waar ik nooit geweest was, prachtige bossen, waarbij ik niet alleen de sporen zag van een vos, maar op gegeven moment ook zijn heldergele ogen. We waren geen van beiden bang, observeerden elkaar alleen maar en gingen ieders ons weegs. Ik zag ook een bosuil die spaarzaam naar mij knipoogde, het was een wereld waarin ik even mocht vertoeven. Steeds een heldere hemel alles zag er betoverend uit in een blauwachtig licht. U gelooft

het of niet, dit ging zo acht nachten door. Op een morgen werd ik om half zeven gewekt door de wekker, want ik moest gewoon weer naar

DAT WAS 9 JANUARI DE TOCHT IN MILSBEEK,

Noord-Limburg. Er hingen hier en daar wat mistvlarden en de temperatuur was aan het begin van de tocht -2C. Af en toe zag ik paarden in een omfloerst licht, één en al rust. Zo heel en heel voorzichtig probeerde de zon de bewolking wat dunner te maken en het was een genot het lichter te zien worden. Flarden zonnestralen kwamen gerafeld tussen de bomen door, daar waar ze de mistbanken probeerden opzij te duwen. Een magnifiek gezicht. De bossen waar we liepen -o.a. bij De Jansberg- zijn al eeu-

mijn werk. We waren naadloos door het millennium gegleden en over een paar dagen stond de eerste nieuwjaars wandeltocht weer voor

wen oud en het is een genot en een voorrecht daar te wandelen. We ademden diep de frisse lucht in en het weer werd steeds mooier, een enkele vogel uitte zijn vreugde ook door heel voorzichtig een kleine sonate ten gehore te brengen. Het werd een prachtige dag. Later toen de temperatuur wat omhoog ging, kwamen we weer terug bij het doodnormale aardse slijk. Letterlijk dan wel te verstaan, want de grond werd zachter en de harde aarde steeds vochtiger en modderiger. We hadden af en toe moeite

de deur. De koorts was gelukkig gezakt en de griep een heel eind voorbij:

niet uit te glijden over deze drasige grond. Maar wat ik om mij heen hoorde waren toch alom positieve geluiden die wij als wandelaars op deze eerste tocht in het nieuwe millennium mee mochten maken.

Dat ik deze tocht zo gemakkelijk gelopen heb komt volgens mij alleen dankzij mijn nachtelijke escapades aangevoerd door Joris.

Zijn er mensen die niet in sprookjes geloven? Ik wel.

Lies Wesseling

DE EERSTE TOCHT VAN RS'80 IN HET NIEUWE MILLENNIUM, 8 JANUARI 2000

Peter van de Ven

Traditiegetrouw vindt de eerste tocht van deze vereniging in een nieuw kalenderjaar in Scheveningen plaats. Ik moet hiervoor wel voor dag en dauw (= om half zes) uit bed, maar het is altijd een gezellige boel met het Royal Dutch Olympic Drinking Team en de omgeving van Scheveningen/'s-Gravenhage biedt meerdere mogelijkheden om een mooi parcours uit te zetten.

Bij de tramhalte van het Centraal Station in Den Haag was Lodewijk Zwennes het eerste OLAT-lid, dat ik een gezond en gelukkig nieuw millennium mocht toewensen. Het weer nodigde op dat moment nog niet zo uit om te gaan wandelen: miezerig en de lucht zat helemaal dicht.

De Haagse teamgenoten Ellen, Dirk en aspirant-lid Hanneke bleken in dezelfde tram te zitten. Voor de voorlaatste keer ging ik als wandelaar naar het "Van der Valk-restaurant" op de Pier. In 2001 moet er namelijk twee maal een entree van f 2,50 betaald worden om daar te komen. RS heeft gelukkig goede hoop om elders in Scheveningen onderdak te vinden.

In het begin liepen we in de omgeving van de Scheveningse haven. Hier waren karakteristieke gevels en straatjes te bezichtigen, maar het meest indrukwekkend vond ik toch een paar vissersvrouwen, die nog in de traditionele klederdracht rondliepen.

In het begin moest er ook nog geklommen worden om boven op een duin te komen. Beneden dit duin liep vroeger een kanaal, maar om economische redenen was dit gedempt. Er zijn plannen om de dichting ongedaan te maken, maar dan moet wel het overdekte zwembad verdwijnen, ook een vroegere startplaats van RS. Ik ben benieuwd of ze dat voor elkaar krijgen! Ook liepen we langs Madurodam. Ik meende als wandelaar de Nijmeegse Waalbrug te ontwaren, maar een allochtoon vertelde mij dat dat de Van Brienoordbrug was. We zagen ook dat Hans Brinker een lekkage in het duin rondom het ministadje probeerde te dichten, helaas stak hij zijn vinger in het verkeerde gat!

Na Madurodam wandelden we door enkele parkachtige gedeeltes:

het Sint Hubertuspark en de Bosjes van Zanen. Hier stond ook nog ergens het standbeeld van de stichter van de K.L.M., Albert Plesman, zou dat ook een Hage-nees geweest zijn?

Het landgoed Clingendael is ook uitgestrekt. Plantenliefhebbers

Het was niet zo plezierig lopen op het Scheveningse strand

moeten hier maar eens gaan kijken: 200 soorten Rhododendrons? Zou er misschien een komma achter de eerste 0 geplaatst moeten worden? Tijdens de Tweede Wereldoorlog was het hier slecht toeven, want toen was dit de residentie van 'Zesen'nkward' (ik vind het niet erg als de naam van die figuur foutief is gespeld!)

Hier werden destijds ook meerdere verzetsstrijders geexecuteerd. Nee, laten we maar weer teruggaan naar de tegenwoordige tijd, om ergens in het Haagse Bos paleis Huis ten Bosch tegen te komen. Trix was thuis, want de koninklijke wimpel wapperde op de koepel. De Marechaussee bij de poort vond het ook leuk dat er wandelaars langskwamen, want hij zwaaide terug.

De rust bij de verkenners waren we inmiddels gepasseerd en na het Haagse Bos is de binnenrust in de hockey-kantine ook niet zo ver meer. Hier bleven we op ons gemak wachten op de pijlenophalers Jan en Paul van Houten & consortie en dronken een paar glazen. Overigens was er voor deze kantine nog een heel leuk klein koffietentje "Bij Nico". Nu was het nog negen

kilometer tot het einde. Misschien overbodig om te vermelden dat de totale afstand plm. 25 kilometer was, dit is namelijk bij RS'80 'vaste prik'. Na de sportvelden moest er een bekende trap beklimmen worden, te vergelijken met de trap die in Valkenburg naar de Wilhelminatoren leidt. Het grootste gedeelte van het laatste stuk werd in beslag genomen door Meijndel, dit was maar liefst 55 maal groter dan Clingendael: 3000 hectare. Hier liepen we overwegend over zand- en houtsnipperpaden.

De laatste twee kilometer gingen over het strand. De zon stond net verkeerd: we moesten er pal tegenin kijken. Maar na die sombere lucht van vanmorgen was dit toch een pluspunt. Ellen had er wel een

beetje de pest in om langs de Noordzee te lopen. Ze had gelijk: het was hoog water en dan is het zand nogal mul.

Toen we weer terug waren heb ik Klaas de Heij, nu al weer vijf jaar voorzitter van RS'80 na twintig jaar 'de baas' bij WS'78 te zijn geweest het allerbeste voor 2000 toegewenst. Deze man heeft in zijn functie van 'voorzitter', met tal van medewerkers, wandelend Nederland toch wel uren/dagen/weken wandelplezier bezorgd (misschien kan Constant eens uitrekenen, om hoeveel tijd het precies gaat).

Terloops werd ik nog voorgesteld aan de parcoursuitzetters Jo en Bert Pauw, maar die kende ik natuurlijk al een kleine twintig jaar van tochten in heel Nederland.

De eerste WS78-tocht in het derde millennium

Op zaterdag 15 januari 2000 organiseerde WS78 zijn eerste tocht in het nieuwe jaar, eeuw, millennium. De start was vanuit zalencentrum "De Magneet" te Bilthoven. Omdat wij de uitzetters van deze tocht waren, willen we dit maal ook eens wat meer vertellen over de voorbereidingen van zo'n tocht.

Waarom weer een tocht van WS78 vanuit Bilthoven

Op 3 januari 1998 organiseerde WS78 een tocht vanuit Bilthoven. Het weer liet zich toen van zijn slechtste kant zien. Weliswaar viel er toen maar één bui, maar die duurde wel de hele dag. Na afloop was men van mening, dat de

B
A
A
R
N

wandelaars niet zoveel van al het moois om zich heen hadden kunnen zien. Daarop werd besloten

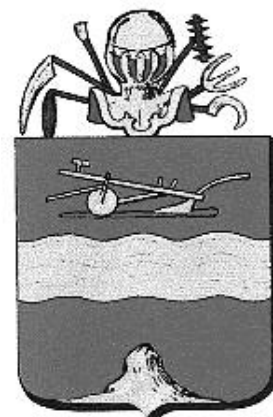
om de tocht nogmaals te organiseren. Destijds, op 3 januari 1998, beviel de grote rust niet. Deze was te luxe en daardoor ook te duur. Toen wij een andere grote rust hadden gevonden, bleek deze niet zomaar te vervangen in het oorspronkelijke parkoers. Het uiteindelijke resultaat was dat de tocht in het algemeen tegengesteld verliep. Daarbij waren alle posten ook anders.

Een vrije werkdag opnemen om pijlen op te hangen

Op vrijdag voorafgaand aan de tocht wordt van de parkoersbouwers (wij dus) verwacht dat zij de pijlen alvast ophangen. Dat kost dus wel een vrije werkdag. Tezamen met nog twee helpers waren we daar de hele dag mee bezig (van 9 uur tot halfzes). Op de dag dat de tocht werd georganiseerd (15 januari) reden we drie kwartier voor vertrek van de wandelaars het parkoers op om te controleren of er pijlen waren weggehaald. Er zijn wel eens van die mensen, die niets van een wandeltocht afweten, slechte ogen hebben en een pijl van dichtbij willen zien. Met alle desastreuze gevolgen voor de wande-

laars bij het ontbreken van een pijl. 1½ km voor het einde van de tocht was nog een parkoerswijziging die echter pas van kracht werd bij invallende duisternis. Rond halfvijf was dat zo ver. Nu haalden we de pijlen hier vast weg van de oorspronkelijke hoofdroute. De laatste twee wandelaars, de pijlophalers, halen alleen de bewegwijzerde pijlen op.

De onstaangeschiedenis van Bilt-

S
O
E
S
T

hoven

De gemeente De Bilt bestaat uit twee dorpskernen, namelijk De Bilt, het oudste deel en Bilthoven, dat pas na 1900 is ontstaan. Tijdens de aanleg van de spoorlijn Utrecht-

Amersfoort-Zwolle werd bij de kruising met de Soestdijkseweg aan de Noord-Westzijde een houten haltegebouwtje geplaatst. In augustus 1863 werd de spoorlijn in gebruik genomen en had De Bilt zijn spoorwegverbinding (hoewel het station een half uur lopen van het dorp ligt). Pas in 1900 werden bij 'Station De Bilt', zoals de officiële naam luidde, enige villa's gebouwd. In een snel tempo verrezen daarna nog meer villa's en ook wat kleinere woningen. Het bosgebied werd doorsneden door verschillende wegen en er ontstond een nieuw dorp, dat van de Biltse gemeenteraad in 1917 de naam Bilthoven kreeg.

De hele dag droog en in de middag ook zonneshijn

Terug naar 15 januari 2000. De eerste 3½ km was min of meer een aanlooproute. Deze voerde door buitenwijken van Bilthoven en Den Dolder. Even voordat we het Willem Arntszbos eigendom van het Utrechts Landschap betraden, kwamen we langs een huis waar in de voortuin een heleboel kaboutertjes stonden. Later ging het Willem Arntszbos over in De Zoom. Inmiddels liepen we al in de gemeente Soest en daar bleven we geruime tijd doorlopen. We pikten in de Zoom een aantal heuveltjes mee. We staken de spoorlijn Utrecht-Baarn over en bereikten toen het bos- en duingebied De Lange Duinen. Na de soeppost op 9½ km te Soestduinen liepen we nog langs en door de Korte Duinen tot aan de gemeente Amersfoort.

Persbericht, 27 augustus 1997

Zaterdag 6 september 1997 benoemt de provincie Utrecht in overleg met de gemeente Soest het gebied 'De Lange en Korte Duinen in Soest' tot 'aardkundig monument'. Het is het tweede aardkundig monument in de provincie en ook in Nederland. De commissaris van de Koningin van de provincie, jhr. dr. P.A.C. Beelaerts van Blokland, onthult op deze dag een informatiepaneel in De Lange en Korte Duinen. Bij een

aardkundig monument gaat het om een gebied of landschap waarin we de ontwikkeling van de aarde over soms wel tienduizenden jaren met eigen ogen kunnen zien. Het gaat bijvoorbeeld om variaties in de samenstelling van de bodem (zoals verschillen in grondsoorten en bodemlagen), om water in rivieren of in de bodem, om opvallende hoogteverschillen die de aarde een reliëf geven. Met een verzamelnaam noemen we dit wel de 'niet-levende natuur', in tegenstelling tot de levende natuur van dieren en planten. Het zand van De Lange en Korte Duinen is in de laatste ijstijd (meer dan 10.000 jaar geleden) door de wind afgezet. Vandaag de dag zorgt het stuivende zand van de Soester duinen voor een bijzonder stukje natuur. Een stukje natuur dat het waard is om te behouden. Vandaar de benoeming tot aardkundig monument.

De Lange en Korte Duinen

De Utrechtse ontstaansgeschiedenis kan soms tot vele tienduizenden jaren teruggaan. Het zand van De Lange en Korte Duinen is in de laatste ijstijd door de wind afgezet. Het stuivende zand zorgt ook nu nog voor een bijzonder stukje natuur in de provincie Utrecht. Door de wind opgejaagd, vormt dit stuifzand een duinlandschap dat eigenlijk voortdurend in beweging is. Duinen kennen we natuurlijk van de Noordzeekust. In het binnenland komt stuivend zand nauwelijks meer voor. Vroeger, in de vorige ijstijd, maar ook in voorgaande eeuwen is dit heel anders geweest.

Beheer

Stuivend zand heeft, in een dichtbevolkt gebied als Nederland, een speciale vorm van beheer nodig. De gemeente Soest - eigenaar van De Lange en Korte Duinen - heeft een kunstmatige zandwal aangelegd, die het zand tijdig afremt; zo stuift het niet naar de aangrenzende bebouwing. Ook verwijdert de gemeente regelmatig de vegetatie om te voorkomen dat De Lange en Korte Duinen dichtgroeien. Recreanten blijven van harte welkom;

ook zij dragen een steentje bij aan het in toom houden van de vegetatie. Bovendien houden ze de verstuivingen aan de gang. Dus stampen maar op dit aardkundig monument!

Een drukte van belang in het Amersfoortse Pinetum

Door het Pinetum in de gemeente Amersfoort werd de Bosvijver in Amersfoort bereikt. Na een hoge heuvel verlieten we Amersfoort weer. Het was hier wel een drukte van belang. Vanuit Amersfoort was hier een nieuwjaarswandeloct uitgezet. Omdat het Pinetum een soort bomenmuseum is, stonden hier vele wandelaars van die nieuwjaarswandeling bij menig boompje stil. De hoge heuvel bij de bosvijver had een grote aantrekkingskracht voor veel kinderen. We waren dan ook blij dat de vele pijlen hier bleven zitten. Want er zijn uiteindelijk maar weinig wandelaars die de parkoersbeschrijving volgen als dit niet strikt noodzakelijk is. Daarna dwaalden we langs de noordkant van de Korte Duinen. Daarbij pikten we nog een zandvlakte mee. Ook aan heuvels was hier GEEN gebrek. Na het oversteken van de Soesterbergsestraat liepen we langs de noordkant van de Lange Duinen.

De grote rust was startadres van de wandeltocht op 2 oktober 1999

Op 21½ km werd de grote rust bereikt. Dit was op 2 oktober 1999 de startplaats van de WS78 wandeltocht vanuit Soest. Na de rust zetten we opnieuw koers naar bossen en bereikten Op Hees, eigendom van Natuurmonumenten. Daarna werd landgoed Pijnenburg betreden. We verruilden de gemeente Soest voor de gemeente Baarn. Langs de achterkant van Kasteel Drakensteyn werd het centrum van Lage Vuursche bereikt. Door het Maartensdijksche Bos werd de koffiepost bereikt in Hollandsche Rading, Gemeente Maartensdijk op 31 km. We bleven door de bossen lopen en kwamen door de Ridderoordse bossen. Het Ridderoordse Bos is een gevarieerd

boscomplex dat ligt op de overgang van de Heuvelrug naar het veengebied. Naaldbomen zoals grove den en spar overheersen, maar er wordt steeds meer ruimte gegeven aan loofbomen zoals eik en berk. Het Ridderoordse Bos is rijk aan reeën en af en toe wordt hier ook de das waargenomen.

Een WS78-echtpaar liep hier de route tegengesteld

Daarna bereikten we Zuivelboerderij De Tolboom. Nu waren we weer

in de gemeente De Bilt, waartoe Bithoven ook behoort. Even verderop was op 34 km de fruitpost. Een bekend echtpaar van WS78 kwam ons tegemoet gelopen. Ze liepen niet verkeerd. Ze liepen dit keer een andere wandeltocht, namelijk een 15 km georganiseerd door de wandelorganisatie Hart van Nederland vanuit Maartensdijk. Eén van de twee genoemde wandelaars was geblesseerd en nu was 15 km het maximum. Door de

Eijkensteinse Bossen werd het eindpunt bereikt na 39,565km. Voor laatkomers werd de route anders geleid. Dit vanwege de invallende duisternis en dan was de hoofdroute niet meer verantwoord. In het laatste geval bedroeg de afstand 38,790km. Er waren 384 deelnemers.

Coos & Henri

Deurnese Peel

Kerk Helenaveen

Helenavaart

Ik reed met de auto naar Griendtsveen om daar deel te nemen aan de 2^e winterwandeling van OLAT in dit seizoen. Het was goed wandelweer. Om 10.10 uur startte ik voor de 20 km vanuit het gemeenschapshuis.

Het was een prachtig wandelgebied in de Peel in de omgeving rond Griendtsveen en Helenaveen, met name De Deurnese Peel, Mariapeel en Grouwveen. Het is een uitgestrekt natuurgebied met afwisselend moerassen, veenplassen, heidevelden en bossen. Het zijn alle-

2^e Winterwandeling van de OLAT, Griendtsveen 19 december 1999

Piet Royakkers

maal restanten van een enorm hoogveengebied dat ooit 30.000 ha besloeg. Vanaf ca. 1850 is men begonnen om dit ontoegankelijk gebied te ontginnen. Het werd gedeeltelijk ontwaterd door o.a. de Helenavaart en de vele zijkanalen aan te leggen. De landbouw kwam in deze omgeving moeizaam op gang. Al spoedig werden grote delen van het veen afgegraven als turfwinning. Zo ontstond een mozaïek van moeras, bos, heide, akkers en grasland.

Het turfsteken is al heel oud. Duizend jaar voor Christus was hiervan al sprake. De dorpen in de Peel zijn daarom al heel oud. In de middeleeuwen was het turfsteken van hoge economische waarde. In die tijd was turf de enige brandstof. De peelmwoners waren heel arm. Een extra verdienste was dus welkom. Zo gebeurde het dat een zekere Gabriël Smolenaars uit Meijel bij het turfsteken een vergulde zilveren Romeinse officiershelm vond. De arme drommel was zich niet bewust van de grote waarde van deze unieke vondst; dit getuigt de opmerkelijke uitspraak van de burgemeester van Meijel, die zei: "Ik ben rijk, maar gij bent nog veel rijker." De mensen uit de omgeving konden het kostbare stuk ko-

men bezichtigen voor een dubbeltje. Smolenaars reisde met zijn pronkstuk de zaterdagsmarkten af in Venlo, Helmond en Roermond, totdat de directeur van het Rijksmuseum voor Oudheden lucht kreeg van deze spectaculaire vondst. Zoals het zo dikwijls gaat: het paard dat de haver verdient krijgt die niet. Gebbel -dat was zijn voornaam in het Meijelsdialect-, kreeg al spoedig bezoek van de directeur van het betreffende museum in Leiden. Het museum zou graag haar collectie uitbreiden met deze kostbare vondst. Smolenaars liet zich al vlug ompraten en hij ontving f 1200,- voor de helm, tweemaal de waarde van zijn armzalig huisje waarin hij woonde. Natuurlijk was de werkelijke waarde van de helm veel hoger. Gabriël Smolenaars is later straatarm gestorven, zo arm zelfs dat zijn lijk tijdens de begrafenisdienst achter in de parochiekerk moest blijven staan omdat uit zijn erfhuis de H. Mis niet kon worden betaald. Zo geschiedde dat in die tijd....

Het is jammer dat de helm zo'n 200 km van zijn vindplaats wordt bewaard, terwijl hij toch in Helenaveen thuishoort. Misschien dat de helm nog eens naar Helenaveen komt, want in theorie mag hij uitgeleend worden, maar in Leiden zeggen ze dat hij te breekbaar is.

Het zou echter mooi zijn als bij het 150 jarig bestaan van Helenaveen of in 2010 -als het een eeuw geleden is, dat de helm werd gevonden- het pronkstuk nog eenmaal in Helenaveen te zien zou zijn. Op onze wandeling kwamen we ook door een prachtig heidegebied. Er is veel vergrassing van de Peelheide. De oorzaak is de luchtvervuiling. Men heeft geprobeerd deze vergrassing te verminderen met maaien en met afbranden, maar deze methodes hadden minimaal resultaat. Vooral het pijpenstrootje verdringt de heide. Vanaf 1973 grazen er nu runderen en geiten op de peelheide. Deze methode slaat wel aan en de vergrassing wordt zienderogen teruggedrongen, zodat struik- en dopheide weer levenskansen krijgen.

We liepen ook langs een tuinbouwbedrijf dat tot stand kwam, uitgaande van de stelling: dat hier voor alle grond waarop verbouwing plaats vindt, uitdroging dreigt, ook op kasgronden. Om dit tegen te gaan 'zijgen' de tuinders in Helenaveen het regenwater. Dit gebeurt door het water van de regengoten te laten uitkomen in de draineringbuizen onder de kassen; het grondwater wordt gebruikt als voeding voor de gewassen. Ook

water uit de Helenavaart wordt gereinigd door een filterinstallatie, waardoor het zoutgehalte wordt teruggedrongen.

De waterhuishouding op de heide in deze pelen en omgeving vraagt eveneens een aangepast beheer.

Zoals ik reeds eerder in mijn verhaal aanhaalde kunnen runderen en de Nederlandse landgeiten goed worden ingezet om de vergrassing in dit peelgebied te bestrijden. De geitenhouderij heeft hier zelfs een speciaal fokcentrum voor dit zeldzame ras gevestigd.

Een afwisseling van nat en droog zorgt voor een gevarieerd landschap met moerassen, heide en bossages. In deze toestand ontstaat veenmos en dan speelt verdroging geen rol meer;

veenmos houdt nl. het water vast. Wollegras, een typische hoogveen plant profiteert hiervan.

Door een goed beheer zijn in dit gebied ook weer de zwarte stern, eenden, ganzen, kraanvogels, grutto, wulp, blauwborst en nog

vele andere soorten vogels teruggekeerd.

Bij de Mariapeel kwamen we ook langs een perceel waar eens tuinder van Bommel zijn bedrijf runde. Hij vertrok in de zeventiger jaren, waarna SBB de gronden in beheer kreeg. De organisatie wil de gronden nu weer terugbrengen in de vroegere toestand. Zij doet dit door leemputten te graven om zo de oorspronkelijke plantengroei weer te stimuleren.

De wandeling ging verder over een wandelpad dwars door een stuk weergaloos natuurschoon, met aan weerszijden water, planten- en boomgroei. Het was grandioos om

Mariapeel

dit te zien.

Omstreeks 16.00 uur was ik weer terug in het gemeenschapshuis van Griendtsveen. Het was een prachtige wandeldag door een uniek gebied. De verzorging was weer goed, dankzij de vrijwilligers van de OLAT, BEDANKT.

WINTERSERIE VANUIT GRIENDTSVEEN

Andre Loos

Intocht Helenaveen

Lelystad: Mag ik me even voorstellen, ik ben Andre Loos en kom uit Lelystad. Ik ben sinds september lid van de OLAT. Nu denkt u misschien kun je niet wat dichterbij huis een wandelvereniging opzoeken. Dat kan natuurlijk

wel, maar tijdens de Kempenlandwandeldag besloot ik om lid te worden van OLAT. De manier waarop alles in elkaar paste, plus de zeer goede verzorging onderweg, brachten me tot dit besluit.

Om op tijd in Griendtsveen te zijn ben ik vanmorgen om 6.00 uur van huis weg gereden. Onderweg naar Limburg viel er nogal wat sneeuw, maar ik was er toch op tijd voor de start. Toen we op weg gingen sneeuwde het zelfs nog een beetje, maar dat was snel over. In het begin ging de route over smalle

paadjes en zandwegen op weg naar de eerste wagenrust op 4.6 km. Daar heb ik lekker koffie gedronken en een boterham gegeten en toen weer verder op het 40 km traject. Tijdens het stuk naar de caférust liep ik Ad van Asten achterop -die kende ik nog van de Kempenlandwandel-tocht -, na een praatje en de belofte dat ik een stukje van deze tocht zou maken, ben ik doorgelopen naar "De Gouden Helm" in Helenaveen. De volgende wagenrust was op 15.5 km gepland, maar die was er

niet - na later bleek omdat de auto vast was komen te zitten in de modder -. Nu was die rust ook niet zo nodig dus maar door naar Beringe om daar in "'t Hukske" even lekker wat soep te eten en bij te komen van de modderige wegen en paden. Na de rust ging de route eerst een eind langs een kanaal en daarna meestal over lange rechte stukken door een natuurgebied terug naar de Helanavaart. Deze turfvaart volgde ik enige tijd tot ik opnieuw via modderige paden terug kwam in 'De Gouden Helm'

in Helenaveen. Hier werd ik voor de tweede keer vandaag heel vriendelijk ontvangen, (dat heb ik wel eens anders meegemaakt, u ook?) Hiervandaan volgde het laatste deel van de route dat ik heel zwaar vond, kennelijk ben ik nog niet helemaal in vorm om 40 km te lopen.

Het was toch een fijne wandeldag en iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt wil ik hiervoor bedanken en kom zeker terug voor nog meer wandelplezier.

Andre Loos, Lelystad.

CONSTANT-Bericht

Lange Duinentocht-Den

Dolder: Op zaterdag 4 december was het Euraudax Comité Utrecht te gast in "De Egelantier" te Den Dolder. Precies om 9 uur mochten de deelnemers op stap voor de 25 km. Na het voorbij gaan aan dorpshuis Delta togen ze al vlug het bos in. De Stichting Utrechts Landschap beheert het in die buurt gelegen Willem Arntzbos waar de wandelaars vrijelijk konden stappen. Nu ligt daar ook nog een hoofdgebouw met een zelfde naam, behorende aan een stichting Willem Arntz. Voor de situatie moet u zich het noordwestelijk deel van de Utrechtse Heuvelrug voor de geest halen. Het betreft een geaccidenteerd terrein van 'oude dekzanden' met een grote landschappelijke variatie. Een kwart van het gebied is bedekt met oud bos o.a. douglas, beuk en lariks. Begin 20^e eeuw werd een deel van het stuifzand- en heideterrein geschikt gemaakt voor landbouwgrond. De wandelaars kregen vandaag echter hoofdzakelijk de heuveltjes te verwerken. We verplaatsen ons in noordelijke richting naar het oude landgoed Pijnenburg, bestaande uit o.a. de boswachterij Brandenburg. Met een afbuigende beweging in zuidoostelijke richting wandelde de groep daarna door de Lange Duinen, een heuvelachtige zandvlakte met enkele pittige klauterpartijen. Gekleurde paaltjes hielden de

groep op het spoor naar de kiosk in Soestduinen waar de verzorging was ingericht. Koek met chocolademelk was de traktatie. Constant laat ons nu even dwalen in de Korte Duinen tot Birkhoven, een gebied met naald- en loofbos en een fraaie bosvijver. Onmiddellijk volgt evenwel een nieuwe doelpartij door de Korte Duinen, maar u weet het inmiddels bij een euraudax heeft alles zijn reden: koek met limonade. Weer even een aanknopingspunt als de weg Soest-Soesterberg wordt overgestoken, maar dan verdwijnt het gezelschap in 'het levende stuifzand' op de Utrechtse Heuvelrug. Mossen, korstmossen, heide en vliegdenen vormen het schouwspel, of de disciplinair lopende recreanten ook de boompieper of zandhagedis ontwaarden valt te betwijfelen. Natuurlijk is niet het hele gebied kaal. De uitgestrekte heidevelden van voor 1885 zijn beplant met vooral groveden. Van de oorspronkelijke heidevlaktes resteren nog slechts enkele kleinere percelen. Nogmaals wordt een grote rustpauze ingelast, of dit een oorzaak vond in het aanschouwen van legio sportaccommodaties nabij en in Soest laat zich gissen. Voldaan en wetend dat de finish nabij komt laat het gezelschap zich andermaal leiden door een afwisseling van bossen en weilanden van Op Hees. Zeker zullen de 100 dapperen onder de indruk zijn ge-

raakt bij het zien van de mooie schakeringen waarmee de grasvelden in onderlinge verbondenheid wedijveren in schoonheid tussen fraaie eiken-, beuken- en berkenlanen. De thuisreis gaat ten slotte door het Willem Arntzbos naar het café in Den Dolder. Einde van een pittige, maar mooie wandeling bij zonnig weer.

Winterserie WS'78 te

Almere:

Het is zaterdag 11 december 1999 als de WS de wandelgasten laat vertrekken uit het tenniscentrum "Centre Point" te Almere op Flevoland. Vandaag maken we kennis met weer enkele nieuwe namen in de enorme reeks wandelverhalen die Constant gedurende de afgelopen jaren heeft neergepend.

De wandelaars verlaten Almere door het Koningin Beatrixpark richting Pampushout. Het Pampushout bestaat uit jong loofhout, er is veel plaats gereserveerd voor recreatie. Door uitbreiding van de stad Almere zal in de toekomst het hele gebied opgenomen worden in het stadsplan. Of de buizerds die er nu huizen ook mee zullen komen is nog maar de vraag. Eenmaal op de dijk aangekomen hebben de wandelaars een fantastisch uitzicht over het Markermeer. Na enige tijd komen ze aan bij het Staatsnatuurreservaat Lepelaarplassen, een uniek vogelgebied dat slechts be-

perkt toegankelijk is. In de broedperiode treft men er zo'n 65 verschillende soorten vogels waaronder zelfs het ijsvogeltje, dat maar zeldzaam voorkomt in Nederland. Ook de aalscholver kent hier een grote populatie, maar de grootste trots in dit voormalige zandwingebied zijn toch een kleine twintig koppels lepelaars die deze plaats als hun broedgebied hebben gekozen en nog een klein aantal dat hier voedsel zoekt. Naar overlevering schijnen de WS-wandelaars een behoorlijk tempo te lopen en het valt dan ook te betwijfelen dat ze zich de tijd gunden om even in de vogelobservatiehut een kijkje te nemen. Natuurlijk was er wel even tijd voor de soep die werd opgediend in de garage van het informatiecentrum 'De Trekvogel'. Na deze verzorging volgden de wandelaars een route door het Wilgenbos, een weelderige 'wild'groei van

verschillende soorten wilgenhout rondom een afgravingskuil die tot op 20 m werd uitgediept. Nadat de afgravingsput weer gedeeltelijk werd dichtgestort met kleigronden en veen is er een bijzondere voedingsbodem ontstaan die een diversiteit aan planten, mossen en kruiden laten groeien die op hun beurt weer insecten en vogels aantrekken.

Weer bij het aardse gaat de route verder door een industriegebied waar toch nog ruimte is gelaten voor graspaden waarover men dan uiteindelijk aankomt bij de gebouwen van het Oostvaarderscollege voor een grote rustpauze. Een nog braakliggend terrein wordt gevolgd, waarna de bosgebieden Flevo-kant en Gelderse Kant het gezelschap onder de A16 doorsturen naar het Weteringspark, waar in de kantine van 'Pampus' de koffie werd geserveerd.. De roeiclub had

al menig bootje bijeen vergaard, die er trots lagen afgemeerd. Over een flinke oppervlakte is begin jaren zeventig een groots opgezet recreatiebos aangelegd ten oosten van Almere-Haven. Lange lanen en open ruimtes kenmerken dit Almeerderhout. Geleidelijk keren we weer terug naar de stad, alwaar een appeltje voor de dorst werd aange-reikt, om dan via het Weerwater terug te keren in het Centrum van Nederlands snelstgroeiende nieuwste stad: Almere.

Ik zou kunnen vermoeden dat Constant door zijn meeslepende verhaal u heeft kunnen overtuigen daar ook eens een kijkje te gaan nemen, reeds vast staat evenwel dat er nu 292 wandelaars het regenachtige weer trotserden om er hun zaterdag op een aangename manier door te brengen.

Tweedaagse NS wandeltocht MOOKERHEI 2^e deel 16 km

Door Toon van Wordragen

Op 30 december besluit ik te gaan wandelen van Groesbeek naar Nijmegen dit is de 2^e dag van deze NS wandeling. De wandeling is opgebouwd uit twee LAW- paden te weten een deel van het Pieterpad deel II en het Lingepad en een stukje van het Streekpad Nijmegen. Ik vertrek met de trein van 07.32 uit Weert naar Nijmegen waar ik om 09.30 mijn wandelmaatje ontmoet om samen de bus naar Groesbeek te nemen. Daar beginnen we aan de wandeling over de Oude Zevenheuvelenweg, een smal paadje door wat open weilanden. Het is wat nevelig maar heerlijk om te wandelen. We steken de Nieuwe Zevenheuvelenweg over en lopen ten noorden van Groesbeek door agrarisch gebied soms wat stijgend dan weer dalend naar een laag bosjescomplex. Hier staan voornamelijk jonge eiken. We gaan tussen weilanden door, lopen over een holle bosweg naar een asfaltweg die ons na 250 m verder bij een picknickplaats brengt waar we

onze lunch gebruiken. We zijn inmiddels bijna 2 uur onderweg. Na de lunch gaan we links een nat bos in wat een stuk van het Streekpad Nijmegen blijkt te zijn. Voor ons loopt een jong stel het bos in: zij op pumps hij op de zondagse schoenen maar nog geen minuut later keren ze terug want dit blijkt toch niet het juiste schoeisel te zijn. Na een klein uurtje komen we uit bij pannenkoekenrestaurant "De Duivelsberg".

De Duivelsberg is tot 1949 Duits bezit geweest. In het kader van de grenscorrecties na de oorlog werd het gebied in dat jaar bij Nederland getrokken. In 1963 zijn de meeste correcties weer ongedaan gemaakt, maar de Duivelsberg is Nederlands gebleven. Er bestaan verschillende verklaringen voor de naam 'Duivelsberg'. Volgens een van de overleveringen heeft op de top van de berg een offerplaats voor heksen gelegen. Nu dalen wij het mooi slingerend Filosofendal in, hier stroomt een beekje. Vroeger heeft

in het weiland tegen de heuvelflank een watermolen gestaan. Nu is nog de aardwal te zien die het water voor de watermolen opstuwde. In dit dal is een rijke plantengroei o.a. vogelkers, wilde appel, els en mispel maar ook dotterbloem, sleutelbloem en aronskelk. Nu slingert ons pad omhoog vanuit het dal tot aan een driesprong waar we door wat lage bossen het pad links volgen. We dalen via een trap naar beneden een dal in. Bij een opvallende houten grenspaal gaat het weer omhoog deels via trappen. We komen om 14.00 uur bij restaurant "De Sterrenberg". Een mooie tijd om een trappist te drinken. Dan naderen we weer de bewoonde wereld in de buurt van de grote

rivieren. Het water staat redelijk hoog. Via mooie buitenwegen komen we in Nijmegen aan waar we met deze wandeling ook nog een

deel van de oude stad zien. Ik kan deze wandeling iedereen aanbevelen. Er is veel natuur maar ook historie in verweven echt de moeite

waard. In de zomer ga ik beslist deel 1 over de Mookerhei ook nog lopen.

OLAT WANDELT BIJ RIPS MILLENNIUM IN

Vandaag 16 januari 2000 heeft OLAT onder aanvoering van parkoersbouwer Ad Verbakel weer eens iets speciaals uitgeplozen om de winterserie wandelaars welkom te heten in het nieuwe millennium. Dachten we in de vorige eeuw nog dat Griendtsveen welhaast onbereikbaar zou zijn, moesten we ons nu melden op het zeker drukste kruispunt in de middenpeel te Rips. Als symbool van de moderne tijd is deze plaats op de zondag geheel verstoken van het Openbaar Vervoer en dient men zelf initiatief te nemen om er te komen en dat deden er velen, naar later bleek zeer velen.

De dag begon met een spontaan gezongen hiep-hiep-hoera aan Sara Regina - een OLAT-verzorgmoeder uit Rijsbergen - die naar het schijnt zowat de hele Peel van taart voorzag behalve natuurlijk Parcifal die met moedersdochter en nog vele anderen in het veld de wandelmeute van hun natje en droogje voorzag. Op het startbureau schijnt Jos van den Bersselaar het ook geschoten te hebben met 'zijn bezetting', naar het verhaal wil staan de dames al voor dag en dauw klaar om 'de Nederlandse, Belgische en zelfs Duitse wandelschare op een z'n vriendelijkst te bejegen'. Als om halfnegen het startschot valt, miezert het en is het amper licht. We zien in eerste instantie een glimp van het dorp of was het dat? Al vlug daarna worden we de vrije natuur ingestuurd om er voorlopig niet meer uit te komen. Zaten we vorige maand in het onvolprezen Limburgse deel van het unieke peelgebied, nu kunnen we ons hart ophalen in de middenpeel ten noordwesten van Rips in een driehoek tussen Sint-Antonis, Boekel en Rips. Een gecultiveerd gebied met hoofdzakelijk bosgron-

den, landbouw en her en der nog wat peelresten. Verbazing alom als we zo tussendoor ook nog een optrekje ontwaren en ons wensen er te mogen wonen. Een afwisseling van lanen en boswegen door statige douglas- of grove dennenbossen brengt ons na een korte route wijziging al vlug bij de eerste warme koffiepost. Hannie en Margriet, - beiden óók OLAT en zelfs in de lange afstandklasse! vandaag als wandelmaatjes op de recreatieve tour -, staan gezellig het hete spul te koesteren. Ik wil beiden nog even aanmoedigen voor de aanstaande Bossche 100, maar m'n eigen maat heeft vandaag zijn vorm van de dag en ik moet er helaas weer vlug vandoor.

We betreden Landgoed 'De Groote Slink-Bunthorst' dat zo'n 100 jaar geleden werd aangeplant op veengronden door de destijds bekende landschapsbouwer Springer. Het geheel is in de loop der jaren uitgegroeid tot een rijk cultuuroord van grote landschappelijke waarde. We kunnen ons nu niet meer indenken dat hier in amper de tijdspanne van een mensenleven een woest onherbergzaam gebied is uitgedijd tot een aangenaam oord voor mens en dier.

De bekende OLAT-verzorging is als vanouds op alle fronten present en nu nemen we wel even de tijd voor een drankje, Regina en Parcifal hebben zelfs nog een kransje in de aanbieding.

We naderen nu weer een natuurterrein, nl. het Sint Anthonisbos. Een brede waterloop herinnert ons aan onze tocht van vorige maand toen we eveneens een dergelijke vaart volgden en het zou me niet verbazen als deze kanalen in elkaars verlengde liggen. De boslanen zijn ruim en worden begrensd door statige dennen. Er liggen ook en-

kele heidevelden met hier en daar nog een jeneverstruik. Restanten van de oervlakte die de Peel eens was. We komen even in de bewoonde wereld, waar zondag amateurs bezig zijn aan hun voetbalcompetitie, wijzelf leggen aan in dorpsherberg "Buitenlust". Wat we nooit eerder troffen op een tocht is hier in Landhorst werkelijkheid. De dorpsoudsten hebben zich na de late kerkdienst verenigd voor een gezellig samenzijn. Er wordt gekaart, gebuurt en gebiljart. Voor de wandelaars is er voldoende plaats in de achterzaal, waar een heerlijke soep wordt geserveerd. Als we na deze pauze weer op weg gaan zijn we met z'n vieren; Tjeu en Joop completeren het groepje. We verlaten het dorpje langs een uitstekend onderhouden, grootse speelweide met kinderboerderij.

Het kan vandaag niet op, als we ook maar even wat asfalt hebben, wordt de route meteen langs sloten of wallen naar bos of heidepercelen geleid. Midden in deze rimboe treffen we plotseling een hoge omheining rond bunkers die gedeeltelijk liggen ingegraven, waarschijnlijk een ideële werkplek voor Irene. Later op het parkoers wandelen we door een dennenbos en komen bij de verzorgingswagen. Dit is het trefpunt waar alle afstanden één of twee keer passeren. Vanaf hier wandelen we nog een uurtje richting Elsendorp. Als we een hermetisch afgesloten terrein passeren proberen we het verborgene te raden, maar als dan de ontknoping daar is vallen ons de rillingen als een koude douche over het lijf.

In Grand café "Middenpeel" zitten 'wat OLAT-coryfeeën te tortelen' en wij besluiten ook maar iets te nemen, want noch tijd noch zaken haasten ons.

We gaan nu het Cleefs Wit in, dat net als de meeste peelbossen in de voorbije eeuw werd opgezet om hout te leveren, met als nevendoeel het bedwingen van stuifzanden. Destijds zal niet direct gedacht zijn om er nog eens de aantrekkelijke wandelomgeving van te maken, die het nu is. Het daarop volgende perceel is Landgoed De Sijp, ruim 100 ha groot en eigendom van het Brabants Landschap. Naast dennen

en sparren staan er ook eiken en beuken. Na de laatste wagenrust met een heerlijke soep in de aanbidding gaan we langs een afwateringskanaal terug naar Rips. We volgen nog een mooie boslaan, waarmee we toch ook vandaag een glimp mochten meepakken van die andere omgeving waar we al eens waren: 'De Stippelberg'. We zouden Ad Verbakel en z'n maat Sjef Koolen tekort doen als we zouden

volstaan met te zeggen dat het een prachtige tocht was. De uitspraak: hier waren twee onvolprezen wandelarchitecten aan het werk, is mijns inziens beter op z'n plaats. In het finishlokaal dan ook niets anders dan blij gezichten die welgemoed de volgende tocht in Rosmalen tegemoet zien, die opnieuw een wandelproductie zal zijn van Ad Verbakel.
AvA

Pierre à Campo en Godelieve lopen 3000 km voor Liliane Fonds **IK ZOU WEL GRAAG DE 21e EEUWSE PELGRIM WILLEN ZIJN** *De Noordoost-Polder, 15 december 1998 door Pluis de Groot*

Zeewolde – Wandelen is zijn grootste passie. Na zijn Italiaanse avontuur, enkele jaren geleden, begint het hem weer te kriebelen. Zijn gedachten gaan uit naar een tweede mooie tocht, samen met een ezel en dan ook nog voor een goed doel. Gedachten hebben inmiddels plaats gemaakt voor plannen en medio november 1999, na de bietenoogst, vertrekt hij richting Spanje waar hij gedropt wordt in Gibraltar. Dan zal hij de terugreis, dwars door de Spaanse binnenlanden, samen met zijn ezel Godelieve moeten klaren. Geen gewone tocht, maar een sponsortocht van vijf maanden over een afstand van 3000 km met als goede doel Stichting Liliane Fonds in Vlijmen, het fonds voor kinderen en jongeren met een handicap in ontwikkelingslanden.

'Deze tweede tocht heeft eigenlijk alles te maken met de eerste', vertelt oud-polderbewoner Pierre à Campo, die in 1987 zijn bedrijf aan de Kuinderweg verruilde voor een groot akkerbouwbedrijf in Zeewolde. 'Op mijn tocht naar Rome ontmoette ik Thom Kamp en die vertelde mij een verhaal over een zekere Ignaas Brekelmans uit Vlijmen. Deze is nu 76, maar in zijn actieve periode werkte hij voor 'Mensen in Nood'. Hij trok de hele wereld over om actualiteiten-reportages voor te bereiden op die plaatsen waar brandhaarden waren. Na zijn pensionering besloot hij enkele pelgrimstochten te maken met zijn ezel. Dat verhaal maakte indruk op mij. Na Rome heb ik een winter niet gelopen en het begon me te kriebelen. Ik herinnerde me het verhaal van Brekelmans en afgelopen voorjaar belde hij me, nadat ik al eerder contact met hem had gehad, voor een ezel wandeling in Oirschot. Ik was meteen verkocht. Ik ben nog dezelfde dag doorgereden naar Roosendaal en heb toen Godelieve gekocht.'

'Eigenzinnig dier'

A Campo kocht vervolgens een trailer en ging met het dier wandelen. 'In het begin was het hopeloos. Ze wilde niks. Ze was bang voor bruggetjes, water en voor de hond van de burens. Een ezel is een heel eigenzinnig dier. Die breek je alleen met geduld. Wel is ze heel betrouwbaar en redelijk slim. Na veel training loopt ze nu continu achter

me aan, ook in huis. Ze weet inmiddels precies waar de koelkast staat en ik ben er achter gekomen dat ze gek is op cola en sissi, ja zelfs op bier! We hebben een leuke band samen en al zoveel kilometers gelopen dat ik er alle vertrouwen in heb dat het met ons belden wel zal lukken'. Een mooie tocht samen met zijn ezel stond voor Pierre vast. Ook het millennium fascineerde hem op een bepaalde manier.

Voor een goed doel hoefde hij niet verte zoeken. Zijn pad werd opnieuw gekruist door Ignaas Brekelmans en diens echtgenote Liliane, die in maart 1980 het Liliane Fonds oprichtten. Aanleiding was een particulier spaarinitiatief toen Liliane tijdens een bezoek aan haar geboorteland Sumatra

(Indonesië) de 18-jarige Agnes ontmoette, die net als zij door polio aan haar benen gehandicapt was.

Ze werd getroffen door het verschil in gekregen kansen tussen haar en Agnes, die nooit gerevalideerd was. Nu waren haar benen te zeer vergroeid voor een operatie. Liliane wilde het meisje helpen met een naaimachine zodat ze in haar eigen levensonderhoud kon voorzien. Voor deze kleinschalige hulp stelde echter geen enkele organisatie geld beschikbaar. Het echtpaar Brekelmans is toen zelf gaan sparen en vrienden spaarden mee. Al snel was meer geld bij elkaar dan nodig was voor een naaimachine, maar er kwamen meer hulpaanvragen binnen. Liliane en haar vrienden bleven sparen en zo werd de basis gelegd voor het huidige Liliane Fonds. Door het bewustwordingsproces, dat inmiddels internationaal op gang komt, blijft het aantal hulpvragen dat het kantoor in Vlijmen bereikt, groeien. In 1997 kon het fonds 20.045 kinderen en jongeren helpen. In totaal zijn intussen ruim 120.847 aanvragen voor hulp goedgekeurd en verantwoord.

Kleinschalige hulp

'Ik was altijd al van plan een sponsortocht te houden voor het goede doel. Na mijn kennismaking met het echtpaar Brekelmans is mijn oog gevallen op het Liliane Fonds. Het gaat hierbij om kleinschalige hulp, heel direct en persoonsgericht', zegt Pierre. De hulp-

verlening betreft (para)medische revalidatie, zoals operaties, medicijnen, fysiotherapie en eenvoudige hulpmiddelen, maar ook sociale revalidatie in de vorm van (speciaal)onderwijs, vakopleidingen of kleine inkomengenere-rende projecten. De steun vindt zoveel mogelijk plaats in de eigen omgeving van het kind.

De hulpverlening is mogelijk dankzij een netwerk van 1304 plaatselijke contactpersonen (mediators). Deze vrijwilligers werken in 74 landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. De mediators sporen kinderen met een handicap op en begeleiden hun revalidatieproces. Zij kennen de bestaande structuren en kunnen beoordelen welke hulp noodzakelijk en relevant is. Gemiddeld was in 1997 slechts 335,87 gulden per kind nodig om het vooruit te helpen. Voor Westerse begrippen relatief kleine bedragen; voor de mensen daar bijna een jaarinkomen. De onderscheiding van de Verenigde Naties, die het Liliane Fonds in 1990 ontving, en het toegekende CBF-keurmerk onderschrijven de effectieve werkwijze.

'Grenzen'

'Dit wordt mijn tweede grote tocht en ook mijn laatste. Er zijn grenzen', zegt Pierre resoluut. 'Deze reis is weer iets gecompliceerder dan de vorige. Het overnachten was toen relatief eenvoudig. Nu gaat de tocht dwars door de

binnenlanden en over de hoogvlaktes van Spanje, richting Madrid en Pamplona. Het moeilijkste is om voor mezelf en voor Godelieve iedere dag op een andere plek onderdak te vinden. Het liefst rond een uur of vier 's middags voordat het donker wordt. Maar ik mik op kloosters, boerderijen en maneges. Ik neem trouwens een lijst mee waarop kloosters staan vermeld. Dan kan ik al gauw zien of ik in een grote plaats of in een dorp terecht kom. Ik moet eigenlijk een aanbevelingsbrief met een stempel van de bisschop van Utrecht op zak hebben. Wie weet wat, de mensen anders denken als ze iemand met een rugzak en een bepakte ezel buiten het vakantie-seizoen om zien lopen! Voor het geval ik geen onderdak heb, neem ik sowieso een thermische slaapzak mee. Ik hoop alleen niet dat ik deze vaak nodig heb. Mijn eerste overnachting, zo'n twintig kilometer buiten Gibraltar, is al geregeld. Ik slaap dan bij een Nederlander die daar al heel wat jaren woont'. Gelet op het weer is er één plek waar het in januari -1 graden is. Eenmaal over de Pyreneeën heen zijn er in Zuid-Frankrijk al lenteachtige dagen. 'Brekelmans staat bekend als de Brabantse pelgrim. Ik vind dat zijn tochten een vervolg moeten krijgen in de volgende eeuw. Ik wil dan niet naar heilige oorden, maar wandelen voor de kinderen in de derde wereld.

Daarvoor zou ik wel graag de 21e eeuwse pelgrim willen zijn. Het werk van Brekelmans kan dan worden voortgezet', stelt Pierre. Hij volgt op dit moment een cursus Spaans, zodat hij zich in ieder geval verstaanbaar kan maken en ook de mensen kan begrijpen. Op de vraag wat nu de leuke kanten van zo'n tocht zijn, zegt hij: 'Je bent één met de natuur en je ziet gaandeweg het landschap en de volksaard veranderen. Dat gaat heel subtiel. Ik hoop dat nu ook weer mee te maken'. A Campo voelt zich op zijn tocht absoluut geen 'einzalgänger'. 'Je hebt contact met de mensen bij wie je overnacht. Dan ga je op pad, drinkt koffie in een cafeetje en je komt mensen tegen in een dorp. Je voelt je absoluut niet alleen'. Vereiste is volgens hem wel een strakke discipline. 'Je moet 's avonds op tijd naar bed, zodat je 't morgens op een redelijke tijd kunt vertrekken. Je moet dus niet gaan nachtbraken'. De Zeewoldenaar verwacht dagelijks tussen de 25 en 30 kilometer te lopen. 'Ik heb er veel zin in, ik hoop alleen dat het allemaal lukt. Of dit vakantie is? Jazeker, ik wandel in plaats van te werken'. Voor sponsoring van zijn tocht zal A Campo via directe mailing kennissen, vrienden en het bedrijfsleven tussen Almere en Lemmer benaderen. Men kan dan intekenen voor een bepaald bedrag per kilometer.

DE RECREATIEVE WANDELKALENDER

20 februari	20 februari	20 februari
Valkenburg: 8 van Valkenburg Vanaf 7 uur 50-35 km, 25-18-12-6 km Ht. Op de Boud, Parallelweg 5 ☎045-5419436	Escharen: winterserie DEW Vanaf 9 uur 25-15-10-6 km Clubhuis DEW, Essinklaan 1 ☎0486-472467	Rosmalen: 4 ^e tocht winterserie OLAT Vanaf 8.30 uur 40-30 km, 20-15-10 km Cafe D'n Beer, Dorpsstraat 77 ☎0413-475467
26 februari	27 februari	27 februari
Zaandam: WS78 Winterserie Om 9 uur 40 km Kantine Hellas Sport, Sportlaan 4 ☎023-5360310	Weert: wintertocht av Weert Vanaf 9 uur 30-20-10 km Cafe de Paol, Bocholterweg 136 ☎0495-535280	Best: winterwandeling wv Best Vanaf 9 uur 20-10 km Sporthal Naastenbest, Pr. Beatrixlaan 27 ☎0499-373346
27 februari	27 februari	27 februari B
Someren Heide: serie Hermode Vanaf 9 uur 20-15-10-5 km Cafe Erica, Kerkendijk 126 ☎0493-490153	Tilburg: winterserie HvB 9.30 uur 40 km, 23-12-5 km Boerke Mutsaers, Vijverlaan 2 ☎0416-362858	Lommel: Nat. Wandeldag VWF Vanaf 7 uur 42-30-20-15-10-5 km Scholengemeenschap Mudakkers 25 ☎003211540468
4 maart	5 maart	5 maart
Breda-zd: winterserie Vanaf 9 uur 40 km, 25-15-10-5 km Cg Schuttershof, Viandenlaan 7 ☎076-5657357	Waalwijk: winterserie Vanaf 9 uur 25-20-15-10-5 km De Wierd, St. Crispijnstraat 83 ☎0416-335140	Rotterdam: RWV winterserie Vanaf 9.45 uur 15-10-5 km Langepad 16 sportcomplex ☎010-4161380
11 maart	12 maart	12 maart
Wijk en Aalburg: winterserie Vanaf 9 uur 25-20-15-10-5-2,5 km De Boemerang, Jasmijnstraat 69 ☎0416-693508	Merselo: de Natuurvrienden Vanaf 8 uur 30-20-10-5 km Cafe Den Tommes, Grootdorp 40 ☎0478-586556	St.-Oedenrode: Fitnesswalking OLAT Om 11 uur 50-35 km, 12.30 uur 20 km Sporthal Kienehoef, wegparkoers ☎0495-450325

"d'n Beer"

33e Winterserie OLAT 4e tocht
zondag 20 februari 2000
Café-zaal "Den Beer" Dorpsstraat 77 ROSMALEN

33e Winterserie OLAT 5e tocht
zondag 19 maart 2000
Café-feestzaal Langstraat 8

"Du Commerce"
café - zaal - biljart - terras

LEENDE

Aantal deelnemers 33e OLAT-winterserie na drie tochten: **1979 personen...!!**

Tussen 7.00 uur en 7.30 uur
KUNT U OP DE TOCHT IN LEENDE OOK STARTEN OP DE 60 KM

<u>Afstand</u>	<u>starttijden</u>	<u>niet leden</u>	<u>OLAT-leden</u> (op vertoon lidmaatschapskaart)
40 en 30 km	8.30 - 10.00 uur	f 5,50	f 3,50
20 km	9.30 - 10.00 uur	f 4,50	f 2,50
15 en 10 km	9.30 - 13.00 uur	f 3,50	f 1,50

Bondsleden genieten f 0,50 korting op vertoon lidmaatschapskaart.

Kinderen t/m 12 jaren genieten 50% korting op het startgeld, tevens een aparte kinderstempelkaart.

Verzorging: wagenrusten met soep, brood, koffie, thee is in prijs inbegrepen.

Herinnering: u ontvangt een wandelboek sticker. Een dagmedaille kost f 2,50

Informatie: Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467

Wij laten een sponsor aan het woord:

MET RWB RECREATIEF OP STAP IN HET BUITENLAND

De Stichting RWB is een nog betrekkelijk jonge reisorganisatie die zich tot doel heeft gesteld het bevorderen van het recreatief wandelen in het buitenland. Daarnaast wil de organisatie de wandelsport in het algemeen bevorderen. Door zich aan te sluiten bij de KNBLO ondersteunt **RWB** de actieve gedachten van vrijetijdsbesteding waarbij het ontmoeten van gelijkgestemden en het ontstaan van vriendschappen mooie bijkomstigheden zijn.

RWB Wandelvakanties biedt u de mogelijkheid om zowel individueel als in groepsverband buiten onze landsgrenzen te gaan wandelen. Om u naast het wandelen ook nog het gevoel te geven echt op vakantie te zijn worden de wandelgebieden en de accommodaties door het **RWB-team** zeer kritisch beoordeeld.

Oostenrijk is bij uitstek het wandelparadijs waar **RWB** haar 'Op Stap'-programma heeft gesitueerd. Ik noem u een paar klinkende namen waaraan u nog slechts een bijzondere invulling kunt geven door er met **RWB** recreatief wandelend van te genieten.

Wald am Arlberg: gelegen in het schilderachtige Kloostertal met zijn uitbundige gastvrijheid in een natuurrijke wandelomgeving, waar 'Gasthof Spullersee' of 'Familie Pension Thöny' vanaf juni tot en met oktober uw gastverblijf willen zijn.

Zwieselstein Tirol: met wandelevenementen in de buurt van Sölden. In juli de Se(h)enwandelweek, of de Granaatwandelweek en Ötziwandelweek in augustus.

Sautens Tirol: wil u eveneens gastvrij ontvangen tussen begin juli en half september om hier te genieten in een centraal gelegen wandelvriendelijke omgeving. U kunt daar met **RWB** ook terecht voor de Alpenrooswandelweek van 24 juni t/m 1 juli.

Nieuw op het programma van RWB is de 6 daagse touringcarreis naar de 1^e Int. IML 3 daagse Einhornmarsch in Seefeld-Leutasch Tirol Oostenrijk
Vertrekdatum 13 september met diverse opstapplaatsen in Nederland.

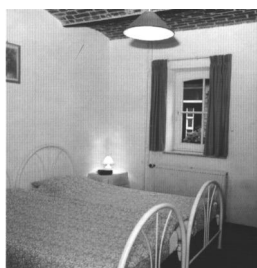
Voor informatie over bovenstaande wandelgenoegegens kunt u bellen met: Peter Smith ☎ 0493-699671

Recreatieboerderij Tergracht

Midden in een uniek stukje natuur langs het riviertje de Geul werd zo'n 70 jaar geleden het 'kamperen bij de boer' als het ware uitgevonden. Sinds 1930 wordt op ons terrein gekampeerd en gebivakkeerd. Kamperen kan nog steeds op een van de ruime plaatsen met prachtig uitzicht. Maar tegenwoordig kunt u ook terecht in een van de appartementen.

De **gezinsappartementen** hebben allemaal een eigen keuken, badkamer, zithoek met ktv, een of meerdere slaapkamers, cv, eventueel een open haard, gratis beddengoed.

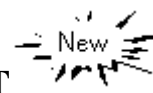
De **groepsappartementen**, geschikt voor 10 t/m 50 personen beschikken tevens over een eigen keuken (met grote pannen, 6 pits gasfornuis e.d.), zithoek met ktv, diverse badkamers, gratis beddengoed en vooral voldoende slaapkamers voor een minimum aantal personen (dus geen grote slaapzalen).

Recreatieboerderij Tergracht

Plaatweg 6
6285 NK EPEN
Tel. 043-455 2762
Fax 043-455 3428

*It's a wandelful world! met RWB wandelvakanties
In Tirol en Vorarlberg (Oostenrijk)
Nieuw in ons jaarprogramma !!
IML wandelen in Seefeld/Leutasch
Voor meer informatie: Stichting RWB
Apollostraat 28, 5721 CD Asten
Telefoon en Fax 0493-699671
E-mail: info@rwb.realm.nl*

INTERNET

Adverteerders in het OLAT-nieuws en sponsors GRATIS link en plaatsing op het Internet
www.wandel-olat.org *

ADVERTENTIETARIEVEN

1/16 pagina (1x bewijsnummer) f 65,00
1/8 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 110,00*
1/4 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 200,00*
1/2 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 380,00*
1/1 pagina (incl. OLAT-Nieuws) f 600,00*
De advertenties zullen 11x geplaatst worden.
In overleg is één tussentijdse wijziging van de advertentie mogelijk.

Een éénmalige advertentie kost 25% van het jaartarief minimaal 1/8 pagina.

**OPGAVE ADVERTENTIE BIJ:
THEO TROMP**

☎0495-450325/Fax 0495-450327

***Inclusief toezending OLAT-Nieuws en plaatsing op het Internet vanaf 1/8 pag.**

ABONNEMENT OLAT-NIEUWS F 30,00 PER JAAR LIDMAATSCHAP OLAT (INCL. 1x OLAT-NIEUWS)

Hoofdlid	f 42,50
Junior/65+	f 32,50
2 ^e gezinslid	f 12,50
3 ^e gezinslid	f 5,00
4 ^e en meer	gratis
KNAU-lid	f 50,00 (extra)

Eénmalige kosten: entreegeld hoofdlid f 12,50 en een gezinslid f 2,50, en voor een ieder lid f 5,50 voor de het OLAT-clubembleem.

Leden ontvangen het blad "Voetnoten" één gratis LWP en reductie op OLAT-evenementen en vele andere tochten.